

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Vem är Jesus? — En bibelstudie enligt King James-versionen med Strongs nummer

VEM ÄR JESUS · EN VANDRING GENOM BIBELN, FRÅN FÖRSTA MOSEBOK TILL
UPPENBARELSEBOKEN

Grundläggande biblisk lära — Jesu Kristi evangelium

ÖPPNANDE ORD

Sju hundra år innan Jesus föddes skrev en profet ner vad detta barn skulle kallas. Det är inte ett namn man skulle ge en människa. Du behöver inte tro något för att läsa denna studie. Du behöver bara vara villig att se. Nästan alla som lever har hört namnet Jesus. Betydligt färre har läst vad Bibeln själv säger om honom och vägt det för egen del. Vad du tror i dag, och vad du blivit lärd, spelar ingen roll för oss. Vi är glada att du är här för att bredda din förståelse av Jesus från den ursprungliga källan. Varje vers är återgiven i sin helhet, så att du ser hela satsen och inte bara en del av den. Där Bibeln uttalar något direkt, säger denna studie det. Där en slutsats kommer av att lägga verser sida vid sida, säger denna studie det också. Ingenting här beror på någon enskild människas ord allena. Läs nu vad profeten skrev.

ÖPPNANDE ANKARE

Jesaja 9:6 Ty ett barn varder oss fött, en son bliver oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila; och hans namn skall vara: Underbar i råd, Väldig Gud, Evig fader, Fridsfurste.

ETT BARN ÄR FÖTT + EN SON ÄR GIVEN → HANS NAMN SKALL KALLAS VÄLDIG GUD.

Sju hundra år före Jesu födelse skrev en profet att detta barn skulle kallas Den mäktige Gud. Barnet Jesus låg i en krubba. Läs versen långsamt. Verserna uttrycker hela budskapet i denna studie.

A. GUDEN SOM SADE "LÅT OSS" — EN GUD, OCH FLER ÄN EN SOM TALAR

A1. Första Moseboken 1:26 Och Gud sade: »Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika; och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och

över hela jorden och över alla kräldjur som röra sig på jorden.» (27) Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.

LÅT OSS GÖRA MÄNNISKAN TILL VÅR AVBILD, EFTER VÅR LIKHET → SÅ SKAPADE GUD MÄNNISKAN TILL SIN AVBILD.

(Mina personliga tankar: Läs Första Moseboken 1:26 och Första Moseboken 1:27 tillsammans. Mildra inte skillnaden mellan de två verserna. Första Moseboken 1:26 säger "oss" och "vår." Första Moseboken 1:27 säger "sin egen avbild" och "Gud skapade," båda i singular. Bibeln anger båda verserna sida vid sida utan ursäkt. Bibeln anger helt enkelt båda.)

A2. Första Moseboken 3:22 Och HERREN Gud sade:»Se, mannen har blivit såsom en av oss, så att han förstår vad gott och ont är. Må han nu icke räcka ut sin hand och taga jämväl av livets träd och äta, och så leva evinnerligen.»

MANNEN HAR BLIVIT SÅSOM EN AV OSS, SÅ ATT HAN FÖRSTÅR VAD GOTT OCH ONT ÄR.

A3. Första Moseboken 11:7 Välan, låt oss stiga dit ned och förbistra deras tungomål, så att den ene icke förstår den andres tungomål.»

LÅT OSS FARA NER OCH FÖRBISTRA DERAS SPRÅK.

A4. Jesaja 6:8 Och jag hörde Herren tala, och han sade:»Vem skall jag sända, och vem vill vara vår budbärare?» Och jag sade:»Se, här är jag, sänd mig.»

VEM SKALL JAG SÄNDA, OCH VEM VILL VARA VÅR SÄNDEBUD?

(Mina personliga tankar: Se noga på Jesaja 6:8. Den versen har båda formerna i samma mening: "Vem skall jag sända" och "vem vill gå för oss." Samma talare använder singularformen och pluralformen tillsammans. Detta är inte ett skrivfel, och det är inte Gud som använder ett pluralt ord för att beskriva sig själv ensam. Samma mönster upprepas många gånger, i många olika böcker i Bibeln, under många århundraden.)

A5. Femte Moseboken 6:4 Hör, Israel! HERREN, vår gud, HERREN är en. **[H259 echad ■]**

HÖR, ISRAEL! HERREN, VÅR GUD, HERREN ÄR EN.

(Mina personliga tankar: 5 Moseboken 6:4 styr hela studien. Det finns en Gud, och endast en: inte två, inte tre, inte många. Varje vers i denna studie som skulle antyda en andra Gud är felaktigt läst, och 5 Moseboken 6:4 är testet för det. Lägg märke till det hebreiska ord som denna vers använder för "en." Ordet är echad. Det är samma ord som används när kväll och morgon kallas EN dag, fastän en dag har två delar; och när en man och hans hustru kallas ETT kött, fastän de är två personer. Bibeln valde ett ord för "en" som tillåter mer än en person inuti sig. 1 Moseboken 1:26 berättar sedan att Gud sade "låt oss.")

A6. Jesaja 45:5 Jag är HERREN och eljest ingen, utom mig finnes ingen Gud; innan du kände mig, omgjordade jag dig

JAG ÄR HERREN + DET FINNS INGEN ANNAN + DET FINNS INGEN GUD FÖRUTOM MIG.

(Mina personliga tankar: Jesaja 45:5 uttalar den andra sidan av denna sanning, och denna studie kommer inte att undvika den. Gud förklarar tydligt att det inte finns någon Gud förutom honom. Vad som än återstoden av dessa sidor finner kan aldrig lägga till en andra Gud. Vad de i verkligheten kommer att finna är märkligare och bättre än en andra Gud: den ene Guden som gör sig känd för människor.)

B. DEN SOM KALLAS HERRENS ÄNGEL — SOM OCKSÅ KALLAS GUD

Det hebreiska ord som översätts "ängel" är malak (H4397). Malak betyder den som är sänd. Malak namnger uppdraget hos den sända personen, inte den personens natur. Lägg märke till vad Bibeln gör med denna specifika sända person i redogörelserna nedan.

B1. HAGAR I ÖKNEN — HON GER HONOM ETT NAMN

Första Moseboken 16:7 Men HERRENS ängel kom emot henne vid en vattenkälla i öknen, den källa som ligger vid vägen till Sur. **[H4397 malak ■]** (8) Och han sade:»Hagar, Sarais tjänstekvinna, varifrån kommer du, och vart går du?» Hon svarade:»Jag är stadd på flykt ifrån min fru Sarai.» (9) Då sade HERRENS ängel till henne:»Vänd tillbaka till din fru, och ödmjuka dig under henne.» (10) Och HERRENS ängel sade till henne:»Jag skall göra din säd mycket talrik, så att man icke skall kunna räkna den för dess myckenhets skull.»

HERRENS ÄNGEL SADE: JAG SKALL MÅNGFALDIGA DIN SÄD MYCKET.

Första Moseboken 16:13 Och hon gav HERREN, som hade talat med henne, ett namn, i det hon sade:»Du är Seendets Gud.» Hon tänkte nämligen:»Har jag då verkligen här fått se en skymt av honom som ser mig[2]?»

OCH HON GAV HERREN, SOM HADE TALAT MED HENNE, ETT NAMN, I DET HON SADE:»DU ÄR SEENDETS GUD.

(Mina personliga tankar: Två saker i Första Moseboken 16 borde få läsaren att stanna upp. För det första säger den som kallas "HERRENS ängel": "Jag skall föröka din säd." Han säger inte "HERREN skall föröka din säd." Han talar som den som själv utför förökelsen. För det andra kallar själva bibeltexten, inte Hagars egen uppfattning, denna HERRENS ängel för "HERREN som talade till henne." Hagar kallar denna samme person för "Du Gud." Berättaren i Första Moseboken instämmer med Hagar.)

B2. HANDEN ÖVER ISAK — HAN SVÄR VID SIG SJÄLV

Första Moseboken 22:11 Då ropade HERRENS ängel till honom från himmelen och sade:»Abraham! Abraham!» Han svarade:»Här är jag.» (12) Då sade han:»Låt icke din hand komma vid gossen, och gör honom intet; ty nu vet jag att du fruktar Gud, nu då du icke har undanhållit mig din ende son.»

NU DÅ DU ICKE HAR UNDANHÅLLIT MIG DIN ENDE SON.

Första Moseboken 22:15 Och HERRENS ängel ropade för andra gången till Abraham från himmelen (16) och sade:»Jag svär vid mig själv, säger HERREN: Eftersom du har gjort detta och icke undanhållit mig din ende son (17) därför skall jag rikligen välsigna dig och göra din säd talrik såsom stjärnorna på himmelen och såsom sanden på havets strand; och din säd skall intaga sina fienders portar. (18) Och i din säd skola alla folk på jorden välsigna sig[1], därför att du lyssnade till mina ord.»

VID MIG SJÄLV HAR JAG SVURIT, SÄGER HERREN → I DIN SÄD SKOLA ALLA JORDENS FOLK VARD VAELSIGNADE.

(Mina personliga tankar: Betrakta två fraser i Första Mosebok 22:11-18. Den första frasen är "Du har icke undanhållit mig din son." Abraham offrade sin son till Gud. Talaren i denna fras säger att sonen inte undanhölls talaren. Den andra frasen är "Jag har svurit vid mig själv, säger HERREN." I forna tider svor en person en ed vid någon som var större än den personen. En skapad budbärare som endast överlämnar ett budskap svär inte en ed vid sig själv. En skapad budbärare undertecknar inte en ed med Guds förbundsnamn. Hebreerbrevet 6:13 ger anledningen. Hebreerbrevet 6:13 säger att Gud svor vid sig själv. Hebreerbrevet 6:13 anger anledningen: "eftersom han icke kunde svärja vid någon större.")

B3. JAKOB BROTTAS MED EN MAN — OCH NAMNGER PLATSEN "GUDS ANSIKTE"

Första Moseboken 32:24 Och Jakob blev ensam kvar. Då brottades en man med honom, till dess morgonrodnaden gick upp. (25) Och när denne såg att han icke kunde övervinna Jakob, gav han honom ett slag på höftleden, så att höften gick ur led, under det han brottades med honom. (26) Och mannen sade:»Släpp mig, ty morgonrodnaden går upp.» Men han svarade:»Jag släpper dig icke, med mindre du välsignar mig.»

DÅ BROTTADES EN MAN MED HONOM → JAG SLÄPPER DIG ICKE, UTAN DU VÄLSIGNAR MIG.

Första Moseboken 32:28 Han sade:»Du skall icke mer heta Jakob, utan Israel, ty du har kämpat med Gud[2] och med människor och vunnit seger.» (29) Då frågade Jakob och sade:»Låt mig veta ditt namn.» Han svarade:»Varför frågar du efter mitt namn?» Och han välsignade honom där. (30) Men Jakob gav platsen namnet Peniel[3],»ty», sade han,»jag har sett Gud ansikte mot ansikte, och dock har mitt liv blivit räddat».

SÅSOM EN FURSTE HAR DU MAKT MED GUD → JAG HAR SETT GUD ANSIKTE MOT ANSIKTE, OCH MITT LIV ÄR BEVARAT.

(Mina personliga tankar: Texten i 1 Mosebok 32 kallar denna person en man. Denna man som brottas med Jakob säger att Jakob har makt MED GUD. Jakob namnger platsen "Guds ansikte." Jakob säger att hans liv skonades. Jakob frågar denne man efter ett namn. Jakob får inget namn, endast en fråga tillbaka. Kom ihåg denna obesvarade fråga om namnet. Samma fråga dyker upp igen, i en annan bok i Bibeln, hundratals år senare.)

B4. DEN BRINNANDE BUSKEN — ÄNGELN SOM ÄR JAG ÄR

Andra Moseboken 3:2 Där uppenbarade sig HERRENS ängel för honom i en eldslåga som slog upp ur en buske. Han såg att busken brann av elden, och att busken dock icke blev förtärd. (3) Då tänkte Mose:»Jag

vill gå ditbort och betrakta den underbara synen och se varför busken icke brinner upp.» (4) När då HERREN såg att han gick åstad för att se, ropade Gud till honom ur busken och sade:»Mose! Mose!» Han svarade:»Här är jag.» (5) Då sade han:»Träd icke hit; drag dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark.» (6) Och han sade ytterligare:»Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud.» Då skylde Mose sitt ansikte, ty han fruktade för att se på Gud.

HERRENS ÄNGEL VISADE SIG I EN ELDSLÅGA → GUD KALLADE TILL HONOM UR TÖRNBUSKEN.

Andra Moseboken 3:14 Gud sade till Mose:»Jag är den jag är.» Och han sade vidare:»Så skall du säga till Israels barn: 'Jag är'[1] har sänt mig till eder.

JAG ÄR DEN JAG ÄR → JAG ÄR'[1] HAR SÄNT MIG TILL EDER.

(Mina personliga tankar: 2 Moseboken 3:2 säger Herrens ängel. Två verser senare säger 2 Moseboken 3:4 Herren, och Gud. Samma buske, samma eld och samma röst förekommer i båda. Bibeln behandlar aldrig detta som en motsägelse. Denna samma röst ger sedan det namn som Israel skulle bära för evigt: JAG ÄR DEN JAG ÄR.)

OLIKT PERSPEKTIV, SAMMA SCEN — den brinnande busken och Jesus på tempelgården

Johannes 8:56 Abraham, eder fader, fröjdade sig över att han skulle få se min dag. Han fick se den och blev glad.» (57) Då sade judarna till honom:»Femtio år gammal är du icke ännu, och Abraham har du sett!» (58) Jesus sade till dem:»Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Förrän Abraham blev till, är jag.» (59) Då togo de upp stenar för att kasta på honom. Men Jesus gömde sig undan och gick sedan ut ur helgedomen. [1] 7,53--8,11; Se Nya testamentets text i Ordförkl. [2] och allt folket kom till honom, och han satte sig och lärde dem. [3] och kände sig överbevisade av samvetet.

FÖRRÄN ABRAHAM VAR, ÄR JAG → DÅ TOGO DE STENAR UPP FÖR ATT KASTA PÅ HONOM.

(Mina personliga tankar: Placera dessa två scener sida vid sida och låt skillnaden undervisa. Vid busken säger rösten ur elden JAG ÄR. Mose döljer sitt ansikte vid busken. I templet säger en man som står framför en folkmassa JAG ÄR. Folkmassan tar upp stenar. Folkmassan var inte förvirrad över vad Jesus sade. Folkmassan förstod Jesus exakt. Folkmassan bedömde Jesu ord värda att stenas. Lägg också märke till att Jesus inte sade "innan Abraham var; VAR JAG." Jesus sade JAG ÄR.)

B5. MANOA OCH HANS HUSTRU — NAMNET SOM ÄR UNDERBART

Domarboken 13:3 Men HERRENS ängel uppenbarade sig för hustrun och sade till henne:»Se, du är ofruktsam och har icke fött några barn, men du skall bliva havande och föda en son.

MEN HERRENS ÄNGEL UPPENBARADE SIG FÖR HUSTRUN OCH SADE TILL HENNE → MEN DU SKALL BLIVA HAVANDE OCH FÖDA EN SON.

Domarboken 13:17 Och Manoa sade till HERRENS ängel:»Vad är ditt namn? Säg oss det, för att vi må kunna ära dig, när det som du har sagt går i fullbordan.» **[H6383 pily ■]** (18) HERRENS ängel sade till honom:»Varför frågar du efter mitt namn? Det är alltför underbart.»

VARFÖR FRÅGAR DU EFTER MITT NAMN? DET ÄR ALLTFÖR UNDERBART?

Domarboken 13:20 När lågan steg upp från altaret mot himmelen, for nämligen HERRENS ängel upp, i lågan från altaret. Då Manoa och hans hustru sågo detta, föllo de ned till jorden på sitt ansikte (21) Sedan visade sig HERRENS ängel icke mer för Manoa och hans hustru. Då förstod Manoa att det hade varit HERRENS ängel. (22) Och Manoa sade till sin hustru:»Nu måste vi dö, eftersom vi hava sett Gud.»

HERRENS ÄNGEL STEG UPP I LÅGAN FRÅN ALTARET → VI MÅSTE DÖ, TY VI HAR SETT GUD.

(Mina personliga tankar: Tre saker sticker ut i Domarboken 13. Manoah ber om namnet, precis som Jakob gjorde i Genesis 32. Namnet undanhålls Manoah igen, denna gång med en angiven anledning. Det hebreiska ordet som ges för den anledningen är pily (H6383). King James-bibeln återger pily som "secret". Pily betyder alltför underbart för att kunna kännas till. Pily kommer från samma rot som pele (H6382), ordet som översätts "Underbar" i Jesaja 9:6, där barnet som är fött åt oss namnges. Denna samme HERRENS ängel stiger sedan upp i lågan från altaret. Manoahs egen slutsats är inte "vi har sett en ängel." Manoahs slutsats är "vi har sett Gud.")

B6. HÄRSHÖVITSMANNEN UTANFÖR JERIKO — TILLBEDD, OCH SKORNA AV

Josua 5:13 Och medan Josua var vid Jeriko, hände sig att han, i det han lyfte upp sina ögon, fick se en man stå där framför sig med ett draget svärd i sin hand. Då gick Josua fram till honom och frågade honom: »Tillhör du oss eller våra ovänner?» **[H8269 sar ■]** (14) Han svarade: »Nej, jag är hövitsman över HERRENS här, och jag har just nu kommit hit.» Då föll Josua ned till jorden på sitt ansikte och bugade sig; sedan sade han till honom: »Vad har min herre att säga till sin tjänare?» (15) Hövitsmannen över HERRENS här sade då till Josua: »Drag dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig.» Och Josua gjorde så. [1] De båda orden hava i hebreiskan likhet med varandra.

JOSUA FÖLL NED MED ANSIKTET MOT JORDEN OCH TILLBAD → LÖS AV DIN SKO FRÅN DIN FOT, TY PLATSEN DÄR DU STÅR ÄR HELIG.

ANNAN SYNVINKEL, SAMMA SCEN — två män ombeds ta av sig skorna

Andra Moseboken 3:5 Då sade han: »Träd icke hit; drag dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark.»

DRAG DINA SKOR AV DINA FÖTTER, TY PLATSEN DÄR DU STÅR ÄR HELIG MARK.

(Mina personliga tankar: Lägg märke till samma befallning, i nästan samma ord, given till två olika män, hundratals år ifrån varandra. Vid busken kommer befallningen från den röst som bibeltexten kallar HERREN och Gud. Utanför Jeriko kommer befallningen från en man som står där med ett svärd i handen. Josua faller ner på sitt ansikte och tillber denne man. Mannen avvisar inte tillbedjan. Jämför det med vad en verklig skapad ängel gör när en människa försöker tillbe ängeln. Ängeln säger: "Jag är din medtjänare" (Uppenbarelseboken 19:10), och "tillbe Gud" (Uppenbarelseboken 22:9). Johannes försökte tillbe en ängel två gånger; och båda gångerna avvisade ängeln det. Ingen avvisade tillbedjan av Josua utanför Jeriko.)

B7. NU SÄGER NYA TESTAMENTET NÅGOT MYCKET TYDLIGT

Johannes 1:18 Ingen har någonsin sett Gud; den enfödde Sonen, som är i Faderns sköte[1], han har kungjort vad Gud är. **[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]**

INGEN HAR NÅGONSIN SETT GUD → DEN ENFÖDDE SONEN HAR GJORT HONOM KÄND.

Johannes 5:37 Ja, Fadern, som har sänt mig, han har själv vittnat om mig. Hans röst haven I aldrig någonsin hört, ej heller haven I sett hans gestalt

HANS RÖST HAVEN I ALDRIG NÅGONSIN HÖRT, EJ HELLER HAVEN I SETT HANS GESTALT.

Första Timoteosbrevet 6:16 han som allena har odödlighet och bor i ett ljus dit ingen kan komma, han som ingen människa har sett eller kan se. Honom vare ära och evigt välde! Amen.

SOM BOR I ETT LJUS DIT INGEN KAN KOMMA → SOM INGEN MÄNNISKA HAR SETT ELLER KAN SE.

Lägg nu de två hälfterna av Bibeln sida vid sida och läs de två hälfterna tillsammans.

Gamla testamentet säger, gång på gång, att människor SÅG denna person, talade med denna person, åt inför denna person, brottades med denna person, och levde.

Nya testamentet säger, tydligt och tre gånger om, att ingen någonsin har sett Gud Fadern, och att ingen kan se Gud Fadern.

Båda påståendena är sanna. Den person som människor såg i Gamla testamentet och Fadern som människor inte kunde se är därför inte samma person. Johannes förklarar vem den sedda personen är. Han säger att den sedda personen är den enfödde Sonen, Sonen som är i Faderns sköte, och att denne Son har fört Gud Fadern fram där Gud Fadern kan ses.

[VERSER SAMMANFOGADE — INGEN ENSKILD VERS SÄGER DETTA ENSAM]

(Mina personliga tankar: Var noggrann och ärlig just här; eftersom det är exakt här en person kan börja lägga till Bibeln. Vad som DIREKT anges: själva gammaltestamentliga texten kallar denna sände person HERREN och Gud, och de människor som mötte denna sände person säger samma sak. Den delen är ingen slutsats. Den delen är vad meningarna säger. Vad som NÅS GENOM ATT SAMMANFOGA VERSER: att just denna synliga person specifikt är Sonen. Ingen enskild vers säger "HERRENS ängel i Genesis 16 är Jesus." Denna slutsats nås genom att ställa Johannes 1:18, Johannes 5:37 och 1 Timoteus 6:16 bredvid de gammaltestamentliga berättelserna och fråga vem som blev sedd. Det är därför taggen finns där; och taggen förblir där.)

B8. OCH BUDBÄRAREN-SOM-ÄR-HERREN VISAR SIG ÅTER I DET ALLRA SISTA AV GAMLA TESTAMENTET

Malaki 3:1 Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig. Och med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre, som I åstunden, ja, förbundets ängel som I begären, se, han kommer, säger HERREN Sebaot. **[H4397 malak ■]**

SE, JAG SÄNDER MIN BUDBÄRARE + HAN SKALL BEREDA VÄGEN FÖR MIG → HERREN SKALL PLÖTSLIGT KOMMA TILL SITT TEMPEL, JA, FÖRBUNDETS BUDBÄRARE.

ANNAN SYNVINKEL, SAMMA SCEN — budbäraren utlovad, och budbäraren identifierad

Markus 1:2 Så är skrivet hos profeten Esaias: »Se, jag sänder ut min ängel framför dig, och han skall bereda vägen för dig. (3) Hör rösten av en som ropar i öknen: 'Bereden vägen för Herren, gören stigarna jämna för honom.' » (4) I enlighet härmed uppträdde Johannes döparen i öknen och predikade bättringens döpelse till syndernas förlåtelse.

SE, JAG SÄNDER MIN BUDBÄRARE FÖRE DITT ANSIKTE → BEREDEN VÄGEN FÖR HERREN.

(Mina personliga tankar: Malaki 3:1 nämner två sända personer i ett och samma vers. Den ena sända personen går före för att bereda vägen. Den andra sända personen kallas "Herren" och "förbundets sändebud." Denna andra sända person är den som kommer till Herrens eget tempel. Markus inleder Markusevangeliet med att citera just den raden från Malaki 3:1. Markus namnger vägberedaren som Johannes, i öknen. Detta lämnar den andra sända personen onämnd av Markus vid den tidpunkten. Gamla testamentet avslutas i väntan på ett sändebud som är Herren. Nya testamentet inleds med att just det sändebudet träder in.)

C. VEDEN SOM LADES PÅ DEN ENDA SONEN — ABRAHAM OCH ISAK PÅ BERGET

C1. Första Moseboken 22:2 Då sade han: »Tag din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land, och offra honom där såsom brännoffer, på ett berg som jag skall säga dig.»

[H3173 yachiyd ■]

TAG NU DIN SON, DIN ENDE SON ISAK, SOM DU ÄLSKAR → OFFRA HONOM DÄR SÅSOM BRÄNNOFFER.

C2. Första Moseboken 22:6 Och Abraham tog veden till brännoffret och lade den på sin son Isak, men själv tog han elden och kniven, och de gingo så båda tillsammans. **[H6086 ets ■]**

OCH ABRAHAM TOG VEDEN TILL BRÄNNOFFRET OCH LADE DEN PÅ SIN SON ISAK → OCH DE GINGO SÅ BÅDA TILLSAMMANS.

(Mina personliga tankar: I Första Mosebok 22:6 är det inte fadern som bär veden. Isak bär veden upp på berget. Abraham ska lägga Isak ovanpå den veden. Det hebreiska ordet för den veden är ets (H6086). Det är det vanliga ordet för ett levande träd, och även för huggen timmer. Samma ord namnger livets träd, och trädet mitt i lustgården.)

C3. Första Moseboken 22:7 Då talade Isak till sin fader Abraham och sade: »Min fader!» Han svarade: »Vad vill du, min son?» Han sade: »Se, här är elden och veden, men var är fåret till brännoffret?» (8) Abraham svarade: »Gud utser nog åt sig fåret till brännoffret, min son.» Så gingo de båda tillsammans.

VAR ÄR LAMMET TILL BRÄNNOFFRET? → GUD SKALL SJÄLV UTSE SIG ETT LAMM.

C4. Första Moseboken 22:13 När då Abraham lyfte upp sina ögon, fick han bakom sig se en vädur, som hade fastnat med sina horn i ett snår; och Abraham gick dit och tog väduren och offrade den till brännoffer i sin sons ställe.

EN BAGGE FASTFÅNGAD I ETT SNÅR MED SINA HORN → OFFRADE HONOM SOM BRÄNNOFFER I SIN SONS STÄLLE.

Första Moseboken 22:14 Och Abraham gav den platsen namnet HERREN utser; nu för tiden heter den Berget där HERREN låter se sig.

NU FÖR TIDEN HETER DEN BERGET DÄR HERREN LÅTER SE SIG.

(Mina personliga tankar: Betrakta sonens fråga i Första Moseboken 22:7 igen: var är lammet? Abraham besvarar frågan. Abrahams svar räcker längre än han visste. Abraham säger: "Gud utser sig själv lammet till brännoffer." Den frasen kan bära två betydelser: En betydelse är att Gud ska skaffa ett lamm för sitt eget bruk. En annan betydelse är att Gud ska ge sig själv som lammet. Det Gud faktiskt gav den dagen var en BAGGE, inte ett lamm. En bagge är ett fullvuxet manligt får. Denna bagge dog i sonens ställe, fångad i hornen. Isaks fråga besvaras på berget i en mening. Isaks fråga lämnas också öppen i en annan mening. Ett lamm är ännu skyldigt. Abraham namnger platsen med ett löfte i framtid: "på HERRENS berg skall det ses.")

OLIKA PERSPEKTIV, SAMMA SCEN — sonen som bar veden, och Sonen som bar korset

Första Moseboken 22:6 Och Abraham tog veden till brännoffret och lade den på sin son Isak, men själv tog han elden och kniven, och de gingo så båda tillsammans.

ABRAHAM LADE VEDEN PÅ ISAK SIN SON → DE GICK BÅDA TILLSAMMANS.

Johannes 19:17 Och han bar själv sitt kors och kom så ut till det ställe som kallades Huvudskalleplatsen, på hebreiska Golgata.

OCH HAN BAR SJÄLV SITT KORS OCH KOM SÅ UT TILL DET STÄLLE SOM KALLADES HUVUDSKALLEPLATSEN.

Johannes 19:18 Där korsfäste de honom, och med honom två andra, en på vardera sidan, och Jesus i mitten.

DÄR KORSFÄSTE DE HONOM + JESUS I MITTEN.

(Mina personliga tankar: En far, en ende son som fadern älskar, en kulle, ved lagd på sonens egen rygg, och sonen som går upp under den veden. Denna scen hände två gånger i Bibeln. Första gången, i Första Moseboken 22, stoppade Gud kniven. Gud satte en ersättande bagge i sonens ställe. Andra gången, vid korset, stoppade ingen döden. Denna gång var Sonen ersättaren. Lägg märke till ytterligare en skillnad mellan de två scenerna. Isak frågade: "var är lammet?" Det fanns inget svar på Isaks fråga den dagen. Svaret kom senare, vid floden Jordan, från Johannes. Johannes pekade på en man som gick mot honom.)

C5. Johannes 1:29 Dagen därefter såg han Jesus nalkas; då sade han:»Se, Guds Lamm, som borttager världens synd!

SE, GUDS LAMM, SOM BORTTAGER VÄRLDENS SYND.

C6. Första Moseboken 22:2 Då sade han:»Tag din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land, och offra honom där såsom brännoffer, på ett berg som jag skall säga dig.»

Johannes 3:16 Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv. **[G3439 monogenes ■]**

DIN ENDA SON, SOM DU ÄLSKAR → HAN GAV SIN ENFÖDDE SON.

C7. Hebreerbrevet 11:17 Genom tron var det som Abraham frambar Isak såsom offer, när han blev satt på prov; ja, sin ende son frambar han såsom offer, han som hade mottagit löftena (18) han till vilken det hade blivit sagt:»Genom Isak är det som säd skall uppkallas efter dig.» (19) Ty han tänkte på att Gud var mäktig att till och med uppväcka från de döda; från de döda fick han honom ock tillbaka, liknelsevis talat.

HAN OFFRADE SIN ENFÖDDE SON → TY HAN RÄKNADE MED ATT GUD KUNDE UPPVÄCKA HONOM, ÄVEN FRÅN DE DÖDA.

(Mina personliga tankar: Författaren till Hebreerbrevet använder samma grekiska ord för Isak som Johannes använder för Jesus. Det ordet är "enfödd," monogenes (G3439). Författaren till Hebreerbrevet berättar för oss vad Abraham tänkte på vägen upp för berget. Abraham tänkte att Gud kunde uppväcka pojken från de döda. Abraham sade till de unga männen vid foten av kullen: "Jag och gossen vilja gå ditbort och tillbedja, och komma tillbaka till eder." Abraham förväntade sig att gå ner för berget igen tillsammans med Isak. Abraham fick Isak tillbaka, säger författaren till Hebreerbrevet, "i en bild." En bild betyder här en avbild eller en symbol. Tre dagar efter befallningen kom en son, som var lika god som död, tillbaka levande.)

EN ANMÄRKNING OM PLATSEN — en stödjande anmärkning, inte ett påstående som verserna själva gör

Andra Krönikeboken 3:1 Och Salomo begynte att bygga HERRENS hus i Jerusalem, på berget Moria, där hans fader David hade fått sin uppenbarelse, och där han nu själv hade berett rum, på det ställe som David hade utsett, nämligen på jebuséen Ornans tröskplats.

OCH SALOMO BEGYNTE ATT BYGGA HERRENS HUS I JERUSALEM, PÅ BERGET MORIA.

[*VERSER SAMMANFOGADE — INGEN ENSKILD VERS SÄGER DETTA ENSAM*]

(Mina personliga tankar: 1 Moseboken 22:2 anger platsen dit Gud sände Abraham som landet Moria. 2 Krönikeboken 3:1 anger platsen där Salomo byggde templet som berget Moria, vid Jerusalem. Berget för Isaks nära offer och berget för varje senare tempeloffer bär alltså samma namn. Jerusalem är också samma stad där soldater korsfäste Jesus utanför stadsmuren. Uttala endast det som verserna uttalar. Verserna säger inte att Golgata var samma klippa som Moria. Verserna säger däremot samma namn, samma bergsrygg och samma stad. Abrahams egna ord var "på HERRENS berg skall det ses." Abraham talade dessa ord i framtida tid.)

D. DEN LIDANDE TJÄNAREN — KAPITLET SOM BESKRIVER KORSET INNAN DET FANNS KORS

D1. Jesaja 52:13 Se, min tjänare skall hava framgång; han skall bliva upphöjd och stor och högt uppsatt. (14) Såsom många häpnade över honom, därför att hans utseende var vanställt mer än andra människors och hans gestalt oansenligare än andra människobarns (15) så skall han ock väcka förundran hos många folk; ja, konungar skola förstummas i förundran över honom. Ty vad aldrig har varit förtäljt för dem, det få de se, och vad de aldrig hava hört, det få de förnimma.

HANS ANSIKTE VAR SÅ VANSTÄLLT MER ÄN NÅGON ANNAN MANS → SÅ SKALL HAN BESTÄNKA MÅNGA HEDNINGAR.

D2. Jesaja 53:1 Men vem trodde, vad som predikades för oss, och för vem var HERRENS arm uppenbar? (2) Han sköt upp såsom en ringa telning inför honom, såsom ett rotskott ur förtorkad jord. Han hade ingen gestalt eller fågring; när vi sågo på honom, kunde hans utseende ej behaga oss.

VEM HAR TROTT VÅR PREDIKAN? → INGEN SKÖNHET SÅ ATT VI SKULLE ÅTRÅ HONOM.

D3. Jesaja 53:3 Föraktad var han och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med sjukhet; han var såsom en, för vilken man skyler sitt ansikte, så föraktad, att vi höllo honom för intet.

EN SMÄRTORNAS MAN OCH FÖRTROGEN MED KRANKHET; HAN VAR SÅSOM EN → SÅ FÖRAKTAD, ATT VI HÖLLO HONOM FÖR INTET.

D4. Jesaja 53:4 Men det var våra sjukheter han bar, våra smärtor, dem lade han på sig, medan vi höllo honom för att vara hemsökt, tuknad av Gud och pinad. (5) Ja, han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull; näpsten var lagd på honom, för att vi skulle få frid, och genom hans sår bliva vi helade.

HAN VAR SÄRAD FÖR VÅRA ÖVERTRÄDELSERS SKULL + SLAGEN FÖR VÅRA MISSGÄRNINGARS SKULL → GENOM HANS SÅR ÄRO VI HE LADE.

D5. Jesaja 53:6 Vi gingo alla vilse såsom får, var och en av oss ville vandra sin egen väg, men HERREN lät allas vår missgärning drabba honom.

VI GINGO ALLA VILSE SÅSOM FÅR → MEN HERREN LÄT ALLAS VÅR MISSGÄRNING DRABBA HONOM.

D6. Jesaja 53:7 Han blev plågad, fastän han ödmjukade sig och icke öppnade sin mun, lik ett lamm, som föres bort att slaktas, och lik ett får, som är tyst inför dem som klippa det ja, han öppnade icke sin mun.

HAN FÖRES SOM ETT LAMM TILL SLAKT → HAN ÖPPNAR ICKE SIN MUN.

D7. Jesaja 53:8 Undan våld och dom blev han borttagen, men vem i hans släkte betänker detta? Ja, han rycktes bort ifrån de levandes land, och för mitt folks överträdelsers skull kom plåga över honom.

HAN BLEV AVSKUREN FRÅN DE LEVANDES LAND → FÖR MITT FOLKS ÖVERTRÄDELSESKULL BLEV HAN SLAGEN.

D8. Jesaja 53:9 Och bland de ogudaktiga fick han sin grav bland de rika kom han först, när han var död fastän han ingen orätt hade gjort och fastän svek icke fanns i hans mun.

BLAND DE OGUDAKTIGA FICK HAN SIN GRAV + HOS DEN RIKE EFTER SIN DÖD → HAN HADE ICKE ÖVAT NÅGOT VÅLD.

D9. Jesaja 53:10 Det behagade HERREN att slå honom med krankhet: om hans liv så bleve ett skuldoffer, då skulle han få se avkomlingar och länge leva, och HERRENS vilja skulle genom honom hava framgång.
NÄR DU SKALL GÖRA HANS SJÄL TILL ETT SKULDoffer → SKALL HAN SE SÄD OCH LEVA LÄNGE.

D10. Jesaja 53:11 Ja, av den vedermöda hans själ har utstått skall han se frukt och så bliva mättad; genom sin kunskap skall han göra många rättfärdiga, han, den rättfärdige, min tjänare, i det han bär deras missgärningar. (12) Därför skall jag tillskifta honom hans lott bland de många, och med talrika skaror skall han få utskifta byte, eftersom han utgav sitt liv i döden och blev räknad bland överträdare, han som bar mångas synder och bad för överträdarna.

HAN UTGÖT SIN SJÄL I DÖDEN + HAN BLEV RÄKNAD BLAND ÖVERTRÄDARE → HAN BAR MÅNGAS SYND OCH TRÄDDE IN I ÖVERTRÄDARNAS STÄLLE.

(Mina personliga tankar: Läs Jesaja 53:9 och sedan Jesaja 53:10 igen, i ordning. Det första säger att tjänaren var DÖD och begravd i en rik mans grav. Det andra säger att efter att tjänarens själ har gjorts till ett offer för synd, ska tjänaren SE sin säd och FÅ LEVA LÄNGE. Dessa två påståenden kan inte båda vara sanna om en man som förblir död. Uppståndelsen är inskriven i detta kapitel av Jesaja, sju hundra år innan uppståndelsen ägde rum.)

OLIKA PERSPEKTIV, SAMMA SCEN — profetens sida, och en man i en vagn som läser den högt

Apostlagärningarna 8:32 Men det ställe i skriften som han läste var detta: »Såsom ett får fördes han bort till att slaktas; och såsom ett lamm som är tyst inför den som klipper det, så öppnade han icke sin mun. (33) Genom hans förnedring blev hans dom borttagen. Vem kan räkna hans släkte? Ty hans liv ryckes undan från jorden.» (34) Och hovmannen frågade Filippus och sade: »Jag beder dig, säg mig om vilken profeten talar detta, om sig själv eller om någon annan?» (35) Då öppnade Filippus sin mun och begynte med detta skriftens ord och förkunnade för honom evangelium om Jesus.

OM VEM SÄGER PROFETEN DETTA? → FILIPPUS BÖRJADE VID SAMMA SKRIFT OCH FÖRKUNNADE FÖR HONOM JESUS.

(Mina personliga tankar: Detta är en ärlig fråga, ställd högt av en man som aldrig hört svaret. Frågan är: vem talar profeten om? Svaret är inte Filippus egen privata åsikt. Filippus började just vid det versen i Jesaja 53. Filippus predikade Jesus utifrån den versen. Apostlarnas egen tolkning av Jesaja 53 är nedskriven för oss. Ingen behöver gissa sig till apostlarnas tolkning av Jesaja 53.)

E. IMMANUEL — GUD MED OSS, BARNET FÖTT OCH SONEN GIVEN

E1. Jesaja 7:14 Så skall då Herren själv giva eder ett tecken: Se, den unga kvinnan skall varda havande och föda en son, och hon skall giva honom namnet Immanuel[1]. **[H6005 Immanuwel ■]**
[H5959 almah ■]

SÅ SKALL DÅ HERREN SJÄLV GIVA EDER ETT TECKEN: SE → DEN UNGA KVINNAN SKALL VARDA HAVANDE OCH FÖDA EN SON, OCH HON SKALL GIVA HONOM NAMNET IMMANUEL[1].

E2. Jesaja 9:6 Ty ett barn varder oss fött, en son bliver oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila; och hans namn skall vara: Underbar i råd, Våldig Gud, Evig fader, Fridsfurste. **[H6382 pele ■]** (7) Så skall herradömet varda stort och friden utan ände över Davids tron och över hans rike; så skall det befastas och stödjas med rätt och rättfärdighet, från nu och till evig tid. HERREN Sebaots nitälskan skall göra detta.

ETT BARN ÄR FÖTT + EN SON ÄR GIVEN → HANS NAMN SKALL VARA UNDERBAR, RÅDGIVARE, VÅLDIG GUD, EVIG FADER → PÅ HANS HERRAVÄLDES ÖKNING SKALL DET INGEN ÄNDE VARA.

(Mina personliga tankar: Se på ordningen av de två verben i Jesaja 9:6. De två verben är inte samma verb. De två verben står inte i den ordningen av en slump. Ett barn är FÖTT. En son är GIVEN. Att vara född beskriver hur barnet kom till världen. Att vara given beskriver vad som hände med en Son som redan existerade. Betrakta nu namnen som ges till detta barn. Jesaja 9:6 säger inte att barnet skall vara som den mäktige Guden. Jesaja 9:6 säger "hans namn skall kallas Underbar, Rådgivare, Våldig Gud." Det första namnet på listan, Underbar, är pele (H6382). Pele delar samma rot som svaret Manoa fick i Domarboken 13, när han bad om ett namn och inte kunde få det. I Jesaja 9:6 är namnet givet.)

E3. Jesaja 9:2 Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus; ja, över dem som bo i dödsskuggans land skall ett ljus skina klart.

DET FOLK SOM VANDRAR I MÖRKRET SKALL SE ETT STORT LJUS.

E4. Mika 5:2 Men du Bet-Lehem Efrata, som är så ringa för att vara bland Juda släkter, av dig skall åt mig utgå en som skall bliva en furste i Israel, en vilkens härkomst tillhör förgångna åldrar, forntidens dagar.

FRÅN DIG SKALL UTGÅ EN FURSTE ÖVER ISRAEL → VILKENS HÄRKOMST TILLHÖR FÖRGÅNGNA ÅLDRAR, FORNTIDENS DAGAR.

(Mina personliga tankar: En mening i Mika 5:2 håller båda ändarna av hela denna studie. Denne härskare TRÄDER FRAM ur en liten stad. Att träda fram ur en liten stad är en begynnelse, på en plats dit en person kan gå till fots. Denne härskares UTGÅNGAR är från urminnes tid, från evighet. Utgångar från evigheten är ingen begynnelse alls. Mika uttalar båda sanningarna i samma mening. Mika mildrar ingen av sanningarna.)

F. KVINNANS SÄD OCH JUNGFRUN — DET FÖRSTA LÖFTET OCH UPPFYLLELSEN

F1. Första Moseboken 3:15 Och jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, och mellan din säd och hennes säd. Denna skall söndertrampa ditt huvud, och du skall stinga den i hälen.»

MELLAN DIN SÄD OCH HENNES SÄD → DEN SKALL SÖNDERTRAMPA DITT HUVUD, OCH DU SKALL STINGA DEN I HÄLEN.

(Mina personliga tankar: Gud talade 1 Mos 3:15 till ormen i lustgården, vid den tid då synden kom in i världen. 1 Mos 3:15 är det första löftet om en räddare i hela Bibeln. Lägg märke till vems säd som nämns i denna vers. Genom resten av Skriften spåras släktledet genom männen. Exempel är Abrahams säd och Davids säd. Här; en enda gång, allra först, nämns säden som KVINNANS säd. Lägg också märke till de två såren i denna vers, som inte är av samma storlek. Kvinnans säds häl blir sårad. Ormens huvud blir krossat.)

F2. Galaterbrevet 4:4 Men när tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen (5) för att han skulle friköpa dem som stodo under lagen, så att vi skulle få söners rätt.

GUD SÄNDE SIN SON, FÖDD AV EN KVINNA → FÖR ATT FÖRLOSSA DEM SOM VORO UNDER LAGEN.

(Mina personliga tankar: Galaterbrevet 4:4 säger att Gud SÄNDE UT sin Son. Galaterbrevet 4:4 säger sedan att Sonen var FÖDD AV EN KVINNA. Sändandet nämns först i meningen. Födelsen nämns i andra hand i meningen. Den ordningen har betydelse. En person sänds inte från en plats om inte den personen redan existerade på den platsen.)

OLIKA SYN, SAMMA SCEN — tecknet som utlovades, och tecknet som gavs

Jesaja 7:14 Så skall då Herren själv giva eder ett tecken: Se, den unga kvinnan skall varda havande och föda en son, och hon skall giva honom namnet Immanuel[1].

DEN UNGA KVINNAN SKALL VARDA HAVANDE OCH FÖDA EN SON, OCH HON SKALL GIVA HONOM NAMNET IMMANUEL[1].

Matteus 1:18 Med Jesu Kristi födelse gick det så till. Sedan Maria, hans moder, hade blivit trolovad med Josef, befanns hon, förrän de kommo tillsammans, vara havande av helig ande. (19) Nu var Josef, hennes man, en rättsinnig man och ville icke utsätta henne för vanära; därför beslöt han att hemligen skilja sig från henne. (20) Men när han hade fått detta i sinnet, se, då visade sig i drömmen en Herrens ängel för honom och sade:»Josef, Davids son, frukta icke att taga till dig Maria, din hustru; ty det som är avlat i henne är av helig ande. (21) Och hon skall föda en son, och honom skall du giva namnet Jesus[1], ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder.» (22) Allt detta har skett, för att det skulle fullbordas, som var sagt av Herren genom profeten som sade: (23) »Se, jungfrun skall bliva havande och föda en son, och man skall giva honom namnet Emmanuel» (det betyder Gud med oss).

DU SKALL GIVA HONOM NAMNET JESUS, TY HAN SKALL FRÄLSA SITT FOLK FRÅN DERAS SYNDER → DE SKALL GIVA HONOM NAMNET IMMANUEL, VILKET ÖVERSATT BETYDER GUD MED OSS.

(Mina personliga tankar: Skillnaden mellan de två skildringarna är undervisningen. Jesaja 7:14 säger att HON skall ge barnet namnet Immanuel. Matteus 1:23 säger att DE skall ge barnet namnet Emmanuel. En mor namnger sitt barn i Jesajas skildring. Alla namnger Jesus i Matteus skildring. Matteus gör också något som ingen läsare behöver gissa sig till. Matteus stannar upp och översätter namnet för läsaren, mitt inne i själva Matteusevangeliets text. Ingen läsare i något århundrade kan missa vad namnet Emmanuel betyder. Emmanuel betyder Gud med oss. Matteus säger inte heller att Jesu födelse bara påminde Matteus om Jesajas profetia. Matteus säger att allt detta SKEDDE för att Jesajas profetia skulle UPPFYLAS.)

F3. Lukas 1:31 Se, du skall bliva havande och föda en son, och honom skall du giva namnet Jesus. (32) Han skall bliva stor och kallas den Högstes Son, och Herren Gud skall giva honom hans fader Davids tron. (33) Och han skall vara konung över Jakobs hus till evig tid, och på hans rike skall ingen ände vara.» (34) Då sade Maria till ängeln:»Huru skall detta ske? Jag vet ju icke av någon man.» (35) Ängeln svarade och sade till henne:»Helig ande skall komma över dig, och kraft från den Högste skall överskygga dig; därför skall ock det heliga som varder fött kallas Guds Son.

HURU SKALL DETTA SKE, JAG VET JU ICKE AV NÅGON MAN? → FÖRDENSKULL SKALL OCK DET HELIGA SOM VARDER FÖTT KALLAS GUDS SON.

(Mina personliga tankar: Marias fråga i Lukas 1:34 är en förnuftig fråga, och människor ställer den fortfarande. Svaret som ges till henne är inget argument. Det är ett tillkännagivande av vad Gud är på väg att göra. Observera tronen som nämns i Lukas 1:32: "hans fader Davids tron." Det är samma tron som Jesaja 9:7 sade att barnet skulle sitta på, och samma kungliga hus som Psalm 110 skrevs om.)

G. ORDET SOM BLEV KÖTT — OCH HUR EN PERSON FAKTISKT FINNER HONOM

G1. Johannes 1:1 I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. **[G3056 logos ■]** (2) Detta var i begynnelsen hos Gud. (3) Genom det har allt blivit till, och utan det har intet blivit till, som är till. (4) I det var liv, och livet var människornas ljus.

I BEGYNNELSEN VAR ORDET + ORDET VAR HOS GUD + ORDET VAR GUD → GENOM HONOM HAR ALLTING BLIVIT GJORT.

(Mina personliga tankar: Johannes 1:1 ger tre påståenden i en och samma vers. Vart och ett av de tre påståendena behövs. Det första påståendet är "Ordet var i begynnelsen." Ordet, en titel för Guds Son innan han tog på sig en mänsklig kropp, hade ingen startpunkt. Det andra påståendet är "Ordet var hos Gud." Ordet är inte helt enkelt ett annat namn för Gud Fadern, eftersom en person inte kan vara hos sig själv. Det tredje påståendet är "Ordet var Gud." Ordet är inte en underordnad varelse som står bredvid Gud. Om man tar bort något av de tre påståendena blir det en annan mening än den Johannes skrev.)

G2. Johannes 1:14 Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss, och vi sågo hans härlighet, vi sågo likasom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning. **[G4637 skenoo ■]**
ORDET VART KÖTT + TOG SIN BONING IBLAND OSS → VI SÄGO HANS HÄRLIGHET, HÄRLIGHETEN SÅSOM AV DEN ENFÖDDE FRÅN FADERN.

OLIKT PERSPEKTIV, SAMMA SCEN — tältet i öknen, och kroppens tält

Andra Moseboken 25:8 Och de skola göra åt mig en helgedom, för att jag må bo mitt ibland dem.

OCH DE SKOLA GÖRA ÅT MIG EN HELGEDOM → FÖR ATT JAG MÅ BO MITT IBLAND DEM.

Johannes 1:14 Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss, och vi sågo hans härlighet, vi sågo likasom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning.

ORDET VART KÖTT OCH BODDE IBLAND OSS.

(Mina personliga tankar: Det grekiska ord Johannes använder för "bodde" i Johannes 1:14 är skenoo (G4637). Skenoo betyder att slå upp ett tält och bo i det tältet. I forna tider sade Gud till Israels folk att bygga ett tält så att Gud kunde bo bland dem, och de byggde det av skinn, trä och guld (2 Moseboken 25:8). I Johannes 1:14 återkommer samma bild, men tältet är en mänsklig kropp. Tältet i öknen var en tidig bild av den sanning Johannes beskriver, som pekade fram mot Jesu Kristi kropp. Nya testamentet identifierar det tältet som en skugga, en bild som pekar mot Jesus Kristus, men först efter att det uppenbarats vad skuggan pekade på. Johannes säger detta rakt ut i Johannes 1:14.)

G3. Kolosserbrevet 1:15 i honom som är den osynlige Gudens avbild och förstfödd före allt skapat. (16) Ty i honom skapades allt i himmelen och på jorden, synligt såväl som osynligt, både tronänglar och herrar och furstar och väldigheter i andevärlden. Alltsammans har blivit skapat genom honom och till honom. (17) Ja, han är till före allt annat, och alltsammans äger bestånd i honom.

GENOM HONOM SKAPADES ALLTING + HAN ÄR FÖRE ALLTING → GENOM HONOM HÅLLS ALLTING SAMMAN.

G4. Kolosserbrevet 2:9 Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen (10) och i honom haven I blivit delaktiga av den fullheten, i honom som är huvudet för alla andevärldens furstar och väldigheter.

I HONOM BOR HELA GUDOMENS FULLHET LEKAMLIGEN → I HONOM ÄREN I FULLKOMLIGA.

G5. HUR DU FINNER HONOM — HAN SADE OSS VAR VI SKULLE SE

Johannes 5:39 I rannsaken skrifterna, därför att I menen eder i dem hava evigt liv; och det är dessa som vittna om mig. (40) Men I viljen icke komma till mig för att få liv.

I RANSAKEN SKRIFTERNA → OCH DET ÄR DESSA SOM VITNA OM MIG.

(Mina personliga tankar: Jesus sade detta i Johannes 5:39-40 till män som kände Skrifterna bättre än nästan någon annan som levde vid den tiden. De kunde citera dem. Jesus sade till dem att hela den samling Skrifter de hade lärt sig utantill pekade på honom, och att de ändå inte ville komma till honom för att få liv. Att känna till Skriftens ord är inte samma sak som att känna personen som orden handlar om. Det finns ingen annan plats att söka liv. Jesus sade inte sök era känslor. Han sade sök Skrifterna.)

G6. Lukas 24:25 Då sade han till dem: »O, huru oförståndiga ären I icke och tröghjärtade till att tro på allt vad profeterna hava talat! (26) Måste icke Messias lida detta, för I att så ingå i sin härlighet?» (27) Och han begynte att genomgå Moses och alla profeterna och uttydde för dem vad som i alla skrifterna var sagt om honom.

MED BÖRJAN FRÅN MOSE OCH ALLA PROFETERNA → UTLADE HAN I ALLA SKRIFTERNA DET SOM RÖRDE HONOM SJÄLV.

G7. Lukas 24:32 Och de sade till varandra: »Voro icke våra hjärtan brinnande i oss, när han talade med oss på vägen och uttydde skrifterna för oss?»

BRANN INTE VÅRT HJÄRTA INOM OSS, MEDAN HAN ÖPPNADE SKRIFTERNA FÖR OSS?

G8. Lukas 24:44 Och han sade till dem: »Det är såsom jag sade till eder, medan jag ännu var bland eder, att allt måste fullbordas, som är skrivet om mig i Moses' lag och hos profeterna och i psalmerna.» (45) Därefter öppnade han deras sinnen, så att de förstodo skrifterna.

ALLT MÅSTE FULLBORDAS, SOM VAR SKRIVET I MOSES LAG OCH HOS PROFETERNA OCH I PSALTAREN, OM MIG → DÅ ÖPPNADE HAN DERAS FÖRSTÅND.

(Mina personliga tankar: Lukas 24:44-45 ger svaret på frågan som hela denna studie ställer. Detta svar kommer från Jesu egen mun, efter att Jesus uppstått från graven. Jesus namngav tre delar av Gamla testamentet: Mose lag, profeterna och psalmerna. Dessa tre delar tillsammans utgör hela Gamla testamentet. Jesus sade att hela Gamla testamentet innehöll saker om honom. Jesus sade inte att bara en del av Gamla testamentet innehöll saker om honom. Jesus gjorde sedan två separata saker för lärjungarna. Jesus öppnade SKRIFTERNA för lärjungarna. Jesus öppnade lärjungarnas FÖRSTÅND. En människa behöver båda dessa saker. En människa kan hålla hela Bibeln i sina händer och ändå behöva att Jesus öppnar personens ögon för att se Jesus i Bibeln. Läs Bibeln. Be Jesus att öppna Bibeln för dig. Fortsätt läsa Bibeln.)

G9. Första Johannesbrevet 1:1 Det som var från begynnelsen, det vi hava hört, det vi med egna ögon hava sett, det vi skådade och med egna händer togo på, det förkunna vi: om livets Ord tala vi. (2) Ty livet uppenbarades, och vi hava sett det; och vi vittna därom och förkunna för eder livet, det eviga, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. (3) Ja, det vi hava sett och hört, det förkunna vi ock för eder, på det att också I mån hava gemenskap med oss; och vi hava vår gemenskap med Fadern och med hans Son, Jesus Kristus.

HÖRT + SETT MED VÅRA ÖGON + BESKÅDAT + VÅRA HÄNDER HAR RÖRT VID → DET EVIGA LIVET, SOM VAR HOS FADERN, OCH SOM UPPEBARADES FÖR OSS.

(Mina personliga tankar: Johannes räknar upp sinnena med avsikt i 1 Johannes 1:1: hört, sett, noga betraktat och rört med våra händer. Johannes beskriver inte en känsla eller en idé. Johannes beskriver en person han åt måltider med. I samma mening kallar Johannes den personen "det eviga livet, som var hos Fadern." Personen som apostlarna rörde med sina händer är samma person som var hos Fadern före begynnelsen. Det är hela påståendet i 1 Johannes 1:1-3. Johannes förklarar att han är ett vittne till detta påstående, inte en teoretiker om detta påstående.)

H. VARFÖR DÖDEN MÅSTE VARA SÅ — BRON TILLBAKA TILL GUD

H1. PROBLEMET, ENKELT UTTRYCKT

Jesaja 59:2 Nej, det är edra missgärningar, som skilja eder och eder Gud från varandra, och edra synder dölja hans ansikte för eder, så att han icke hör eder.

NEJ, DET ÄR EDRA MISSGÄRNINGAR, SOM SKILJA EDER OCH EDER GUD FRÅN VARANDRA.

Romarbrevet 3:23 Alla hava ju syndat och äro i saknad av härligheten från Gud;
ALLA HAVA JU SYNDAT OCH ÄRO I SAKNAD AV HÄRLIGHETEN FRÅN GUD.

H2. VARFÖR BLOD, OCH INTE NÅGOT ENKLARE

Hebreerbrevet 9:22 Så renas enligt lagen nästan allting med blod, och utan att blod utgutes gives ingen förlåtelse. **[G859 aphasis ■]**

OCH UTAN ATT BLOD UTGUTES GIVES INGEN FÖRLÅTELSE.

Tredje Moseboken 17:11 Ty allt kötts själ är i blodet, och jag har givit eder det till altaret, till att bringa försoning för edra själar; ty blodet är det som bringar försoning, genom själen som är däri.

TY ALLT KÖTTS SJÄL ÄR I BLODET → TY BLODET ÄR DET SOM BRINGAR FÖRSONING, GENOM SJÄLEN SOM ÄR DÄRI.

Hebreerbrevet 10:4 Ty omöjligt är att tjurars och bockars blod skulle kunna borttaga synder.

TY OMÖJLIGT ÄR ATT TJURARS OCH BOCKARS BLOD SKULLE KUNNA BORTTAGA SYNDER.

(Mina personliga tankar: Lägg dessa tre verser tillsammans, och hela det forntida offersystemet förklarar sig självt. Livet är i blodet. Synden kostar ett liv. I forntiden gav djuroffer försoning (ett tillfälligt skydd för synd som återställde en människas ställning inför Gud) dag efter dag, i hundratals år. Hebreerbrevet säger tydligt att djuroffer aldrig kunde ta bort synd. Vad var då alla dessa offer till för? De höll syndens skuld synligt obetald. De var en lång, upprepad, daglig påminnelse om att ett liv var skyldigt, och de höll den påminnelsen på plats fram till den enda död som fullt ut kunde betala syndens skuld.)

H3. HUR LÅNGT NER HAN KOM

Filipperbrevet 2:5 Varen så till sinnes som Kristus Jesus var^[1] (6) han som var till i Guds-skepnad, men icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte (7) utan utblottade sig själv, i det han antog tjänare-skepnad, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa (8) och ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja, intill döden på korset.

VAR TILL I GUDS GESTALT → TOG PÅ SIG EN TJÄNARES GESTALT → LYDIG INTILL DÖDEN, JA, INTILL DÖDEN PÅ KORSET.

(Mina personliga tankar: Lägg märke till nedstigningens ordningsföljd i Filipperebrevet 2:6-8. Jesus var i Guds gestalt. Jesus avstod från sitt anseende. Jesus tog en tjänares gestalt på sig. Jesus antog människors like. Jesus ödmjukade sig. Jesus blev lydig. Jesus dog. Paulus lade sedan till två ord till som meningen inte strikt behövde: "ja, döden på korset." Att helt enkelt säga att Jesus dog var inte nog för Paulus. Det specifika sättet på vilket Jesus dog är en del av Paulus poäng.)

H4. VAD DET FAKTISKT KOSTADE HONOM — SAGT I FÖRVÄG, OCH SAGT ÅTERIGEN EFTERÅT

Jesaja 50:6 Jag höll fram min rygg åt dem som slog mig och mina kinder åt dem som ryckte mig i skägget; jag skylde icke mitt ansikte mot smädelse och spott.

JAG GAV MIN RYGG ÅT DEM SOM SLOG MIG → JAG DOLDE INTE MITT ANSIKTE FÖR SKAM OCH SPOTT.

Psalmer 22:16 Min kraft är förtorkad och lik en lerskärva, min tunga låder vid min gom, och du lägger mig i dödens stoft. (17) Ty hundar omgiva mig; de ondas hop har kringränt mig, mina händer och fötter hava de genomborrat. (18) Jag kan räkna alla mina ben; de skåda därpå, de se med lust på mig.

DE HAVA GENOMBORRAT MINA HÄNDER OCH MINA FÖTTER → DE DELA MINA KLÄDER MELLAN SIG OCH KASTA LOTT OM MIN DRÄKT.

Matteus 27:35 Och när de hade korsfäst honom, delade de hans kläder mellan sig genom att kasta lott om dem.

DE KORSFÄSTE HONOM OCH DELADE HANS KLÄDER, KASTANDE LOTT → FÖR ATT DET SKULLE UPPFYLLAS.

Johannes 19:34 men en av krigsmännen stack upp han sida med ett spjut, och strax kom därifrån ut blod och vatten.

ETT SPJUT GENOMBORRADE HANS SIDA → STRAXT KOM DÄR UT BLOD OCH VATTEN.

(Mina personliga tankar: David skrev om genomborrade händer och fötter i Psalm 22. David skrev om soldater som delade upp kläder i Psalm 22. David skrev detta tusen år innan någon i Israel någonsin hade bevittnat en korsfästelse. David beskrev inte något som hade hänt honom personligen. Matteus skrev århundraden senare, efter det att Jesu korsfästelse hade ägt rum. Matteus skriver ner att soldaterna gjorde exakt det som Psalm 22 beskrev. Matteus anger

varför soldaterna gjorde detta: "för att det skulle uppfyllas." Läs de två berättelserna tillsammans. David skrev sin berättelse med blicken riktad framåt i tiden, utan möjlighet att veta att korsfästelsen skulle ske. Matteus skrev sin berättelse med blicken riktad bakåt mot korsfästelsen, utan möjlighet att förneka att korsfästelsen hade skett.)

H5. VAD DÖDEN VAR TILL FÖR — EN BRO, INTE EN TRAGEDI

Romarbrevet 5:8 men Gud bevisar sin kärlek till oss däri att Kristus dog för oss, medan vi ännu voro syndare. **[G2644 katallasso ■]** (9) Så mycket mer skola vi därför, sedan vi nu hava blivit rättfärdiggjorda i och genom hans blod, också genom honom bliva frälsta undan vredesdomen. (10) Ty om vi, medan vi voro Guds ovänner, blevo försonade med honom genom hans Sons död, så skola vi, sedan vi hava blivit försonade, ännu mycket mer bliva frälsta i och genom hans liv.

MEDAN VI ÄNNU VORO SYNDARE, DOG KRISTUS FÖR OSS → VI BLEVO FÖRSONADE MED GUD GENOM HANS SONS DÖD.

Andra Korinthierbrevet 5:18 Men alltsammans kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och givit åt oss försoningens ämbete. **[G2643 katallage ■]** (19) Ty det var Gud som i Kristus försonade världen med sig själv; han tillräknar icke människorna deras synder, och han har betrott oss med försoningens ord. (20) Å Kristi vägnar äro vi alltså sändebud; det är Gud som förmanar genom oss. Vi bedja å Kristi vägnar: Låten försona eder med Gud. (21) Den som icke visste av någon synd, honom har han för oss gjort till synd, på det att vi i honom må bliva rättfärdighet från Gud.

GUD VAR I KRISTUS OCH FÖRSONADE VÄRLDEN MED SIG SJÄLV → HAN HAR GJORT HONOM, SOM INTE KÄNDE NÅGON SYND, TILL SYND FÖR OSS.

Första Timoteosbrevet 2:5 Ty en enda är Gud, och en enda är medlare emellan Gud och människor: en människa, Kristus Jesus (6) han som gav sig själv till lösen för alla, varom ock vittnesbördet skulle frambäras, när tiden var inne.

EN GUD + EN MEDLARE MELLAN GUD OCH MÄNNISKOR, MÄNNISKAN KRISTUS JESUS.

(Mina personliga tankar: En medlare (den som står mellan två åtskilda parter för att föra de två parterna tillbaka samman) måste tillhöra fullt ut till båda parterna, annars kan han inte tjäna som medlare. Se på vad 1 Timoteus 2:5 säger att medlaren är: "människan Kristus Jesus." Han måste vara en människa, annars kan han inte stå där människor står och dö en människas död. Se nu på vad 2 Korintierbrevet 5:19 säger var sant inuti den döden: "Gud var i Kristus." Och han måste vara Gud, annars är hans död bara ännu en människas död, som inte ger någon frälsning (räddning från synden och syndens straff) åt någon. Det är därför svaret på frågan "vem är Jesus" inte är en sidofråga endast för lärda. Hela läran om frälsningen beror på det.)

H6. ORMEN PÅ STÅNGEN — EN GAMMAL BILD SOM HAN TILLÄMPADE PÅ SIG SJÄLV

Fjärde Moseboken 21:8 Då sade HERREN till Mose: »Gör dig en orm och sätt upp den på en stång; sedan må var och en som har blivit ormstungen se på den, så skall han bliva vid liv.» (9) Då gjorde Mose en orm av koppar och satte upp den på en stång; när sedan någon hade blivit stungen av en orm, såg han upp på kopparormen och blev så vid liv.

VAR OCH EN SOM ÄR BITEN, NÄR HAN SER PÅ DEN, SKALL LEVA.

OLIKA VYER, SAMMA SCEN — stången i öknen och korset på kullen

Johannes 3:14 Och såsom Moses upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen bliva upphöjd (15) så att var och en som tror skall i honom hava evigt liv. (16) Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv. (17) Ty icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bliva frälst genom honom.

SÅSOM MOSES UPPHÖJDE ORMEN I ÖKNEN, SÅ MÅSTE MÄNNISKOSONEN BLIVA UPPHÖJD → FÖR ATT VAR OCH EN SOM TROR PÅ HONOM INTE SKALL FÖRGÅS.

(Mina personliga tankar: Denna koppling mellan Fjärde Moseboken 21 och Johannes 3 är ingen koppling som denna studie har uppfunnit. Jesus uttalade själv denna koppling rakt ut, om sin egen identitet. Döende människor i öknen blev inte tillsagda att bättra sig själva, att vara modiga eller att förtjäna ett botemedel. De blev tillsagda att SE på det som Gud lyfte upp på stången. De som såg levde. Håll nu de två scenerna samman och lägg märke till den märkliga detaljen. Kopparormen som lyftes upp på stången hade formen av just det som dödade dem som såg på den. Paulus uttalar en

liknande märklig sanning om korset, när han säger att Jesus blev GJORD till synd för oss, fastän han inte kände någon synd (2 Korintierbrevet 5:21). Botemedlet lyftes upp i samma gestalt som förbannelsen.)

I. FADERN SJÄLV KALLAR SONEN "GUD" OCH "HERRE"

11. Hebreerbrevet 1:1 Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna (2) har han nu, på det yttersta av denna tid, talat till oss genom sin Son, som han har insatt till arvinge av allt, genom vilken han ock har skapat världen. (3) Och eftersom denne är hans härlighets återsken och hans väsens avbild och genom sin makts ord bär allt, har han -- sedan han hade utfört en rening från synderna -- satt sig på Majestätets högra sida i höjden.

HAN HAR TALAT TILL OSS GENOM SIN SON + GENOM VILKEN HAN OCKSÅ HAR SKAPAT VÄRLDEN → HANS HÄRLIGHETS GLANS OCH HANS VÄSENS AVBILD.

12. Hebreerbrevet 1:5 Ty till vilken av änglarna har han någonsin sagt: »Du är min Son, jag har i dag fött dig»? eller: »Jag skall vara hans Fader, och han skall vara min Son»? **[G4416 prototokos ■]** (6) Likaså säger han, med tanke på den tid då han åter skall låta den förstfödde inträda i världen: »Och alla Guds änglar skola tillbedja honom.»

TY TILL VILKEN AV ÄNGLARNA HAR HAN NÅGONSIN SAGT: »DU ÄR MIN SON? → OCH ALLA GUDS ÄNGLAR SKOLA TILLBEDJA HONOM.

(Mina personliga tankar: Hela det första kapitlet i Hebreerbrevet för fram ett enda långt argument. Argumentet är att Sonen inte är en ängel och aldrig har varit en ängel. Denna poäng är värd att lägga märke till i en studie som just har ägnat många sidor åt en gestalt kallad "HERRENS ängel". Det hebreiska ordet malak betecknar ett ärende. Guds egen Son utförde detta ärende vid flera tillfällen i Gamla testamentet. Men författaren till Hebreerbrevet tillåter ingen att räkna Sonen bland de skapade änglarna. Änglarna befalls att tillbe Sonen.)

13. Hebreerbrevet 1:8 säger han om Sonen: »Gud, din tron förbliver alltid och evinnerligen, och rättvisans spira är ditt rikets spira. (9) Du har älskat rättfärdighet och hatat orättfärdighet; därför, o Gud, har din Gud smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder»; (10) så ock: »Du, Herre, lade i begynnelsen jordens grund, och himlarna äro dina händers verk; (11) de skola förgås, men du förbliver; de skola alla nötas ut såsom en klädnad (12) och såsom en mantel skall du hoprulla dem; såsom en klädnad skola de ock bytas om. Men du är densamme, och dina år skola icke hava någon ände.»

MEN OM SONEN SÄGER HAN: DIN TRON, O GUD, FÖRBLIR I ALLA EVIGHETER → DU, HERRE, HAR I BEGYNNELSEN LAGT JORDENS GRUND.

(Mina personliga tankar: Läs de första fem orden i Hebreerbrevet 1:8 igen: "Men om Sonen säger han." Det är inte författarens av Hebreerbrevet åsikt om Jesus. Det redogör för hur Gud Fadern talar direkt till Sonen. Fadern kallar Sonen "Gud," kallar därefter Sonen "Herre," och tillskriver sedan Sonen äran för att ha skapat jorden och himlarna. Om en person vill hävda att Sonen aldrig kallas Gud i Skriften, måste den personen ta ställning till denna vers, där Fadern kallar Sonen Gud.)

OLIKA PERSPEKTIV, SAMMA SCEN — en sång skriven för en kung, och Fadern som citerar den för sin Son

Psalmer 45:6 Skarpa äro dina pilar; folk skola falla för dig; konungens fiender skola träffas i hjärtat. (7) Gud, din tron förbliver alltid och evinnerligen; ditt rikets spira är rättvisans spira.

SKARPA ÄRO DINA PILAR → DIN TRON FÖRBLIVER ALLTID OCH EVINNERLIGEN; DITT RIKES SPIRA ÄR RÄTTVISANS SPIRA.

Psalmer 102:25 Jag säger: Min Gud, tag mig icke bort i mina halva dagar, du vilkens år vara från släkte till släkte. (26) I urtiden lade du jordens grund, och himlarna äro dina händer verk: (27) de skola förgås, men du förbliver, de skola alla nötas ut såsom en klädnad; du skall förvanda dem såsom man byter om sin dräkt, och de fara hän.

JAG SÄGER: MIN GUD, TAG MIG ICKE BORT I MINA HALVA DAGAR → DU SKALL FÖRVANDA DEM SÅSOM MAN BYTER OM SIN DRÄKT, OCH DE FARA HÄN.

(Mina personliga tankar: Detta är ett ställe där det ger verkligt utbyte att läsa två avsnitt sida vid sida. Psalm 45 är en bröllopssång. Psalm 102 är en bön av en man i nöd. I Psalm 102 riktas dessa ord till Herren, Israels Gud, som skapade världen. Båda psalmerna skrevs århundraden före Jesu födelse i Betlehem. Hebreerbrevet 1 citerar båda psalmerna.)

Hebreerbrevet 1 framställer båda psalmerna som Gud Faderns ord. Hebreerbrevet 1 tillämpar båda psalmerna på Sonen. Lägg märke till de små skillnaderna i ordalydelse mellan de ursprungliga psalmerna och citaten i Hebreerbrevet 1. Bibeln döljer inte dessa små skillnader, och denna studie döljer dem inte heller. Det som inte förändras mellan psalmerna och Hebreerbrevet 1 är identiteten hos den person orden handlar om.)

J. HERREN SADE TILL MIN HERRE — VERSEN SOM AVSLUTADE ARGUMENTET

J1. Psalmer 110:1 Av David; en psalm. HERREN sade till min herre:»Sätt dig på min högra sida, till dess jag har lagt dina fiender dig till en fotapall.» **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) Din makts spira skall HERREN utsträcka från Sion; du skall härska mitt ibland dina fiender.

HERREN SADE TILL MIN HERRE: SÄTT DIG PÅ MIN HÖGRA SIDA → TILLS JAG LÄGGER DINA FIENDER SOM EN FOTAPALL FÖR DINA FÖTTER.

(Mina personliga tankar: Denna enda rad i Psaltaren 110:1 bär på mer betydelse än vad en första läsning visar. På engelska trycks båda orden som "Lord". Den enda ledtråden till skillnaden är versalerna. Det första ordet trycks med versaler; LORD. Det andra ordet trycks inte med versaler. Under den engelska texten döljer sig två olika hebreiska ord. Det första hebreiska ordet är Guds förbundsnamn, Jehova (H3068). Versaler i KJV betyder alltid att det underliggande hebreiska ordet är Jehova. Det andra hebreiska ordet är adown (H113), ett ord för en herre eller en härskare. Formen av adown som används här läses "min Herre". David, som skriver denna psalm, återger Gud som talar till någon David kallar sin egen Herre. Överväg nu den enkla frågan. David var Israels kung. Vem var hans Herre? Svaret blir märkligare när man kommer ihåg att Gud lovade att Kristus skulle komma ur Davids egen familj, generationer senare. En man kallar vanligtvis inte sitt eget barnbarnsbarn "min Herre".)

J2. HAN FRÅGADE DEM SJÄLV OM DET, OCH INGEN KUNDE SVARA

Matteus 22:41 Men då nu fariséerna voro församlade, frågade Jesus dem (42) och sade:»Vad synes eder om Messias, vems son är han?» De svarade honom:»Davids.» (43) Då sade han till dem:»Huru kan då David, genom andeingivelse, kalla honom 'herre'? Han säger ju: (44) 'Herren sade till min herre: Sätt dig på min högra sida, till dess jag har lagt dina fiender under dina fötter.' (45) Om nu David kallar honom 'herre', huru kan han då vara hans son?» (46) Och ingen förmådde svara honom ett ord. Ej heller dristade sig någon från den dagen att vidare ställa någon fråga till honom. [1] Se Penning i Ordförklaringarna.

OM NU DAVID KALLAR HONOM HERRE, HURU KAN HAN DÅ VARA HANS SON? → OCH INGEN FÖRMÅDDE SVARA HONOM ETT ORD.

(Mina personliga tankar: Jesus talade inte om för fariséerna svaret på sin egen fråga i Matteus 22:41-46. Han ställde den och lämnade den obesvarad. Den förblir obesvarad ännu i dag, och den har fortfarande bara ett svar som passar. Kristus är Davids son efter köttet, och Davids Herre utifrån vad han var innan David föddes.)

J3. PETRUS ANVÄNDE SAMMA VERS DEN DAG FÖRSAMLINGEN BÖRjade

Apostlagärningarna 2:32 Denne -- Jesus -- har nu Gud låtit uppstå; därom kunna vi alla vittna. (33) Och sedan han genom Guds högra hand har blivit upphöjd och av Fadern undfått den utlovade helige Anden, har han utgjutit vad I här sen och hören. (34) Ty icke har David farit upp till himmelen; fastmer säger han själv: 'Herren sade till min herre: Sätt dig på min högra sida (35) till dess jag har lagt dina fiender dig till en fotapall. (36) Så må nu hela Israels hus veta och vara förvissat om att denne Jesus som I haven korsfäst, honom har Gud gjort både till Herre och till Messias.»

DAVID HAR INTE FARIT UPP TILL HIMLARNÄ → GUD HAR GJORT DENNE JESUS, SOM NI KORSFÄSTE, BÄDE TILL HERRE OCH KRISTUS.

(Mina personliga tankar: Petrus argument i Apostlagärningarna 2:29-36 är kort. Petrus argument behöver ingen slughet. David skrev om någon som satt sig ned på Guds högra sida. David gick aldrig upp för att sitta på Guds högra sida. En person kunde gå och se Davids grav, säger Petrus några verser tidigare. Psalmen handlade därför inte om David. Petrus namnger sedan personen som psalmen handlade om. Petrus namnger denna person utan någon mildring alls: "denne Jesus, som I haven korsfäst." Petrus kallar denna person "både Herre och Kristus.")

J4. SAMMA PSALM SÄGER ÄNNU EN SAK — OCH HEBRÉERBREVET BYGGER EN HEL ARGUMENTATION PÅ DEN

Psalmer 110:4 HERREN har svurit och skall icke ångra sig:»Du är en präst till evig tid efter Melki-Sedecks sätt.»

HERREN HAR SVURIT OCH SKALL ICKE ÅNGRA SIG → DU ÄR EN PRÄST TILL EVIG TID EFTER MELKI-SEDEKS SÄTT.

Hebreerbrevet 5:5 Så tog sig icke heller Kristus själv äran att bli va överstepräst, utan den äran tillföll honom genom den som sade till honom:»Du är min Son, jag har i dag fött dig» (6) likasom han ock på ett annat ställe säger:»Du är en präst till evig tid, efter Melkisedeks sätt.»

SÅ TOG SIG ICKE HELLER KRISTUS SJÄLV ÄRAN ATT BLIVA ÖVERSTEPRÄST → DU ÄR EN PRÄST TILL EVIG TID, EFTER MELKISEDEKS SÄTT.

Hebreerbrevet 7:3 denne som står där utan fader, utan moder och utan släktledning, utan begynnelse på sina dagar och utan ände på sitt liv och likställes med Guds Son -- denne förbliver en präst för beständigt.

VARKEN BEGYNNELSE PÅ DAGAR, EJ HELLER SLUT PÅ LIV → FÖRBLIR PRÄST BESTÄNDIGT.

Hebreerbrevet 7:24 har däremot denne ett oförgängligt prästadöme, eftersom han förbliver»till evig tid». (25) Därför kan han ock till fullo frälsa dem som genom honom komma till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem.

HAN FÖRBLIVER I EVIGHET + HAR ETT OFÖRGÄNGLIGT PRÄSTADÖME → HAN KAN TILL FULLO FRÄLSA DEM.

(Mina personliga tankar: En kort psalm innehåller mycket. Psalm 110 nämner någon David kallar sin Herre, sittande på Guds högra sida. Psalm 110 nämner en kung som styr från Sion. Psalm 110 nämner en präst till evig tid, av en ordning äldre än Israels prästerskap, som Gud svurit vid med en ed Gud inte ska ta tillbaka. I forntidens Israel höll lagen ämbetet som kung och ämbetet som präst åtskilda. En man fick enligt den lagen inte inneha båda ämbetena. Psalm 110 ger båda ämbetena till en och samma person. Hebreerbrevet ägnar flera kapitel åt att förklara vem den personen är.)

K. UPPRÄCKT FRÅN GRAVEN — OCH LEVANDE I DIG

K1. SJÄLVA FAKTUM, OCH HUR DET ÖVERLÄMNADES

Första Korinthierbrevet 15:3 Jag meddelade eder ju såsom ett huvudstycke vad jag själv hade undfått: att Kristus dog för våra synder, enligt skrifterna (4) och att han blev begravnen, och att han har uppstått på tredje dagen, enligt skrifterna

KRISTUS DOG FÖR VÅRA SYNDER ENLIGT SKRIFTERNA + HAN BLEV BEGRAVEN + HAN UPPSTOD PÅ TREDJE DAGEN.

Första Korinthierbrevet 15:20 Men nu har Kristus uppstått från de döda, såsom förstlingen av de avsomnade.

KRISTUS ÄR UPPSTÅNDEN FRÅN DE DÖDA, OCH HAR BLIVIT FÖRSTLINGEN AV DEM SOM SOVIT.

K2. VAD UPPSTÅNDELSEN BEVISADE OM HONOM

Romarbrevet 1:3 evangelium om hans Son, vilken såsom människa i köttet är född av Davids säd (4) och såsom helig andevarelse är med kraft bevisad vara Guds Son, allt ifrån uppståndelsen från de döda, ja, evangelium om Jesus Kristus, vår Herre

AV DAVIDS SÄD EFTER KÖTTET → BEVISAD VARA GUDS SON I KRAFT, GENOM UPPSTÅNDELSEN FRÅN DE DÖDA.

(Mina personliga tankar: Paulus placerar båda halvorna av svaret i en och samma mening igen, i ordning, i Romarbrevet 1:3-4. Jesus kom från Davids släkt, i köttet. Jesus förklarades vara Guds Son med kraft, genom att komma ut ur graven. Vilken person som helst kan påstå sig vara Guds Son. Endast Jesus har någonsin fått det påståendet bevisat genom att uppstå från de döda.)

K3. GAMLA TESTAMENTET SA DET FÖRST

Psalmer 16:10 Ty du skall icke lämna min själ åt dödsriket, du skall icke låta din fromme få se graven. (11) Du skall kungöra mig livets väg; inför ditt ansikte är glädje till fyllest, ljuvlighet i din högra hand evinnerligen.

TY DU SKALL ICKE LÄMNA MIN SJÄL ÅT DÖDSRIKET → DU SKALL ICKE LÅTA DIN FROMME FÅ SE GRAVEN.

Apostlagärningarna 2:29 Mina bröder, jag kan väl fritt säga till eder om vår stamfader David att han är både död och begravnen; hans grav finnes ju ibland oss ännu i dag. (30) Men eftersom han var en profet och visste att Gud med ed hade lovat honom att 'av hans livs frukt sätta en konung på hans tron' (31) därför förutsåg han att Messias skulle uppstå, och talade därom och sade att Messias icke skulle lämnas åt dödsriket, och att hans kropp icke skulle se förgängelse.

DAVID ÄR BÅDE DÖD OCH BEGRAVEN → HAN FÖRUTSÅG DETTA OCH TALADE OM KRISTI UPPSTÅNDELSE.

K4. OCH NU — HAN LEVER I DET FOLK HAN FRÄLSTE

Romarbrevet 8:11 Och om dens Ande, som uppväckte Jesus från de döda, bor i eder, så skall han som uppväckte Kristus Jesus från de döda göra också edra dödliga kroppar levande, genom sin Ande, som bor i eder.

OM HANS ANDE, SOM UPPVÄCKTE JESUS FRÅN DE DÖDA, BOR I ER → SKALL HAN OCKSÅ GE LIV ÅT ERA DÖDLIGA KROPPAR.

Galaterbrevet 2:20 och nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig; och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig.

JAG ÄR KORSFÄST MED KRISTUS → INTE JAG, UTAN KRISTUS LEVER I MIG.

Kolosserbrevet 1:27 Ty för dem ville Gud kungöra huru rik på härlighet den är bland hedningarna, denna hemlighet, vilken är»Kristus i eder, vårt härlighetshopp». **[G3466 musterion ■]**

DENNA HEMLIGHET = KRISTUS I EDER, HÄRLIGHETENS HOPP.

Johannes 14:23 Jesus svarade och sade till honom:»Om någon älskar mig, så håller han mitt ord; och min Fader skall älska honom, och vi skola komma till honom och taga vår boning hos honom.

OM NÅGON ÄLSKAR MIG, SÅ HÅLLER HAN MINA ORD → VI SKOLA KOMMA TILL HONOM OCH TAGA VÅR BONING HOS HONOM.

(Mina personliga tankar: Följ hela linjen i denna studie till dess slutsats. Jesus var hos Fadern innan något var skapat. Jesus visade sig för människor i Gamla testamentet, och dessa människor levde. Jesus föddes av en kvinna i en liten stad. Jesus dödades på en kulle, på trä, utanför en stad. Jesus kom ut ur graven. Bibeln säger nu att Jesus lever i människor. Denna slutsats är dit denna studie har varit på väg hela tiden. Poängen med denna studie var aldrig att vinna en argumentation om vem Jesus är. Poängen med denna studie är att den som är allt detta vill leva inuti dig. Lägg också märke till Johannes 14:23: "vi skola komma." Den pluralröst som öppnade Bibeln i 1 Mosebok 1:26 är fortfarande närvarande här.)

L. HAN KOMMER TILLBAKA — OCH VALET SOM VARAR FÖR EVIGT

L1. HAN KOMMER, OCH VARJE ÖGA SKALL SE HONOM

Apostlagärningarna 1:9 När han hade sagt detta, lyftes han inför deras ögon upp i höjden, och en sky tog honom bort ur deras åsyn. (10) Och medan de skådade mot himmelen, under det han for upp, se, då stodo hos dem två män i vita kläder. (11) Och dessa sade:»I galileiske män, varför stå I och sen mot himmelen? Denne Jesus, som har blivit upptagen från eder till himmelen, han skall komma igen på samma sätt som I haven sett honom fara upp till himmelen.»

SOM HAR BLIVIT UPPTAGEN FRÅN EDER TILL HIMMELEN, HAN SKALL KOMMA IGEN PÅ SAMMA SÄTT SOM I HAVEN SETT HONOM FARA UPP TILL HIMMELEN.

Uppenbarelsboken 1:7 Se, han kommer med skyarna, och allas ögon skola se honom, ja ock deras som hava stungit honom; och alla släkter på jorden skola jämra sig vid hans åsyn. Ja, amen.

OCH ALLAS ÖGON SKOLA SE HONOM + JA OCK DERAS SOM HAVA STUNGIT HONOM.

L2. Andra Thessalonikerbrevet 1:7 men att I som utstån lidanden fån hugnad tillsammans med oss, när Herren Jesus uppenbarar sig från himmelen med sin makts änglar **[G1557 ekdikesis ■]** (8) »i lågande eld», och låter straffet drabba dem som icke känna Gud, och dem som icke äro vår Herre Jesu evangelium lydiga. (9) Dessa skola då bliva straffade med evigt fördärv, bort undan Herrens ansikte och hans överväldigande härlighet (10) när han kommer för att förhärligas i sina heliga och visa sig

underbar i alla dem som hava kommit till att tro; ty det vittnesbörd vi hava framburit till eder haven I trott. Så skall ske på den dagen.

I FLAMMANDE ELD, DÅ HAN UTKRÄVER HÄMND PÅ DEM SOM INTE KÄNNER GUD OCH SOM INTE LYDER EVANGELIUM → NÄR HAN KOMMER FÖR ATT BLI FÖRHÄRLIGAD I SINA HELIGA.

(Mina personliga tankar: Läs 2 Thessalonikerbrevet 1:8 långsamt. 2 Thessalonikerbrevet 1:8 nämner två grupper, inte en grupp. Den första gruppen KÄNNER inte Gud. Den andra gruppen LYDER inte evangeliet. Att känna och att lyda nämns tillsammans i samma vers. Lägg också märke till 2 Thessalonikerbrevet 1:10, som är en del av samma mening. Samma Jesu tillkommelse som är eld för den ena gruppen är härlighet för den andra gruppen. Detta är en enda händelse. Vilken sida av den händelsen en person står på avgörs nu, inte senare.)

L3. Uppenbarelsboken 19:11 Och jag såg himmelen öppen och fick där se en vit häst; och mannen som satt på den heter »Trofast och sannfärdig», och han dömer och strider i rättfärdighet. (12) Hans ögon voro såsom eldslågor, och på sitt huvud bar han många kronor och hade ett namn där skrivet, som ingen känner utom han själv. (13) Och han var klädd i en mantel som var doppad i blod; och det namn han har fått är »Guds Ord».

HAN SOM SATT PÅ DEN KALLADES TROFAST OCH SANN → HANS NAMN KALLAS GUDS ORD.

Uppenbarelsboken 19:16 Och på sin mantel, över sin länd, har han detta namn skrivet: »Konungarnas konung och herrarnas herre.»

KONUNGARNAS KONUNG OCH HERRARNAS HERRE.

(Mina personliga tankar: Lägg märke till en liten rad i Uppenbarelsboken 19:12. Jesus hade ett namn skrivet som ingen människa kände till, men han allena kände det namnet. De namn som denna studie GES framgår i samma avsnitt. Dessa namn är Trofast och Sann. Guds Ord. Konungars Konung och herrars Herre.)

L4. BÖCKERNA ÖPPNADES

Uppenbarelsboken 20:11 Och jag såg en stor vit tron och honom som satt därpå; och för hans ansikte flydde jord och himmel, och ingen plats blev funnen för dem. (12) Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen, och böcker blevo upplåtna. Och jämväl en annan bok blev upplåten; det var livets bok. Och de döda blevo dömda efter sina gärningar, på grund av det som var upptecknat i böckerna. (13) Och havet gav igen de döda som voro däri, och döden och dödsriket gävo igen de döda som voro i dem; och dessa blev dömda, var och en efter sina gärningar. (14) Och döden och dödsriket blevo kastade i den brinnande sjön; detta, den brinnande sjön, är den andra döden. (15) Och om någon icke fanns skriven i livets bok, så blev han kastad i den brinnande sjön.

BÖCKERNA ÖPPNADES + EN ANNAN BOK ÖPPNADES, SOM ÄR LIVETS BOK → DEN SOM INTE BEFANNES SKRIVEN I LIVETS BOK KASTADES I ELDSJÖN.

(Mina personliga tankar: Två sorters böcker förekommer vid tronen i Uppenbarelsboken 20:12. Den ena sortens bok redogör för vad människor gjorde. Den andra sortens bok redogör för namn, kallad livets bok. Uppenbarelsboken 20:12 säger inte att någon blev frälst genom det som stod skrivet i gärningarnas böcker. Uppenbarelsboken 20:15 säger att det enda som avgjorde utgången var om en persons namn var skrivet i livets bok.)

L5. VALET, SAGT SÅ TYDLIGT SOM BIBELN NÅGONSIN SÄGER NÅGOT

Johannes 3:18 Den som tror på honom, han bliver icke dömd, men den som icke tror, han är redan dömd, eftersom han icke tror på Guds enfödde Sons namn.

DEN SOM INTE TROR ÄR REDAN DÖMD.

Johannes 3:36 Den som tror på Sonen, han har evigt liv; men den som icke hörsammar Sonen, han skall icke få se livet, utan Guds vrede förbliver över honom.» [1] Grundtextens uttryck har den dubbla betydelsen på nytt och ovanifrån; jfr v. 31. [2] Grundtexten har här samma uttryck för vind som för ande.

DEN SOM TROR PÅ SONEN, HAN HAR EVIGT LIV; MEN DEN SOM ICKE HÖRSAMMAR SONEN, HAN SKALL ICKE FÅ SE LIVET.

Romarbrevet 6:23 Ty den lön som synden giver är döden, men den gåva som Gud av nåd giver är evigt liv, i Kristus Jesus, vår Herre.

TY DEN LÖN SOM SYNDEN GIVER ÄR DÖDEN → MEN DEN GÅVA SOM GUD AV NÅD GIVER ÄR EVIGT LIV, I KRISTUS JESUS, VÅR HERRE.

(Mina personliga tankar: Romarbrevet 6:23 är den centrala versen i hela denna studie. Romarbrevet 6:23 är en kort mening med två delar. Synden har en skuld som ska betalas, och den betalningen är döden. Den betalningen görs på ett av två sätt. Antingen betalar en person själv, för evigt, eller så tar en person emot det som Jesus redan har betalat, som en gåva. Det är hela valet. Ingen slipper undan att göra det valet, eftersom att inte välja är detsamma som att välja det första sättet. Allt i denna studie, från "låt oss göra människan" i 1 Moseboken 1:26 ända fram till tronen i Uppenbarelseboken 20, har byggt fram mot just det beslutet. Det finns fortfarande tid att fatta det beslutet. Jesus kallar fortfarande.)

L6. Apostlagärningarna 4:12 Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta.»

OCH I INGEN ANNAN FINNES FRÄLSNING → EJ HELLER FINNES UNDER HIMMELEN NÅGOT ANNAT NAMN, BLAND MÄNNISKOR GIVET, GENOM VILKET VI KUNNA BLIVA FRÄLSTA.

STÄNGNING

Uppenbarelseboken 22:17 Och Anden och bruden säga:»Kom.» Och den som hör det, han säge»Kom.» Och den som törstar, han komme; ja den som vill, han tage livets vatten för intet.

OCH ANDEN OCH BRUDEN SÄGA:»KOM → JA DEN SOM VILL, HAN TAGE LIVETS VATTEN FÖR INTET.

Johannes 3:17 Ty icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bliva frälst genom honom.

TY ICKE SÄNDE GUD SIN SON I VÄRLDEN FÖR ATT DÖMA VÄRLDEN → UTAN FÖR ATT VÄRLDEN SKULLE BLIVA FRÄLST GENOM HONOM.

(Mina personliga tankar: Den sista inbjudan i Bibeln kostar ingenting, och den erbjuds till vem som helst. Ordet som används är "vemhelst." Det ordet lämnar med avsikt ingen utanför. Det utesluter inte den värsta person som läser denna studie, eller den person som redan har sagt nej i årtal. Jesus, som är allt detta, är den som säger Kom. Allt en person behöver göra är att komma och ta livets vatten.)

ÖVNINGSFRÅGOR

1. Första Moseboken 1:26 — Och Gud sade: Låt oss göra människor till vår avbild:

- a) efter vår avbild
- b) och se, det var mycket gott
- c) till Guds avbild skapade han honom

2. Jesaja 7:14 — Se, jungfrun skall bliva havande och föda en son:

- a) och du skall ge honom namnet JESUS
- b) och skall ge honom namnet Immanuel
- c) och de skola kalla hans namn Immanuel

3. Domarboken 13:22 — Och Manoah sade till sin hustru: Vi skola förvisso dö:

- a) ty jag är en man med orena läppar
- b) ty platsen där du står är helig mark
- c) eftersom vi har sett Gud

4. Psalm 110:1 — HERREN sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida:

- a) till dess jag lägger dina fiender som en fotpall under dina fötter
- b) råd du mitt ibland dina fiender
- c) till dess jag lägger dina fiender dig till en fotapall

Hebreerbrevet 1:8 — Men till Sonen säger han: Din tron, o Gud, är för evigt och alltid:

- a) en rättfärdighetens spira är ditt rikes spira
- b) ditt rikes spira är en rättvis spira
- c) och herradömet skall vila på hans skuldra

6. Genesis 22:8 — Gud skall själv utse sig ett lamm till brännoffer:

- a) och lade det på Isak, sin son
- b) så gick de båda tillsammans
- c) se elden och veden

7. 2 Thessalonikerbrevet 1:9 — Vilka ska straffas med evigt fördärv, bort ifrån Herrens ansikte:

- a) och från hans krafts härlighet
- b) som är den andra döden
- c) och för hans majestäts härlighet

FACIT: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

VITTNENA BAKOM DETTA SVAR

Detta svar vilar inte på en enda skribents röst. Mose, Josua, Domarbokens skribent, Krönikebokens skribent och David bidrar alla till det. Det gör även Jesaja, Mika och Malaki. Det gör även Matteus, Lukas och Johannes. Petrus talar vid pingsten. Filippus talar på en ökenväg. Paulus skriver genom åtta brev. Hebreerbrevets skribent avslutar det. Det är femton röster, genom tjugoåtta av Bibelns böcker, från Första Mosebokens första kapitel till Uppenbarelsbokens sista kapitel. Alla femton röster säger samma sak om samma person.

HUR DENNA STUDIE FÖRGRENAR SIG

HUR EN SKUGGA PEKAR MOT LJUSET: VEDEN SOM LADES PÅ ISAKS RYGG (1 MOSEBOKEN 22:6) OCH KORSET SOM LADES PÅ SONENS RYGG (JOHANNES 19:17). SKUGGAN VISADE SIG PÅ BERGET. KROPPEN VISADE SIG UTANFÖR STADEN.

HUR ORDEN HAR BETYDELSE: DET ENGELSKA ORDET "LORD" REPRESENTERAR TVÅ OLIKA HEBREISKA ORD I PSALTAREN 110:1. DE TVÅ HEBREISKA ORDEN ÄR YHOVAH (H3068) OCH ADOWN (H113). HELA DET ARGUMENT JESUS FÖRDE I MATTEUS 22:45 VILAR PÅ DEN SKILLNADEN.

→ **HUR DETTA GÄLLER DIG: JESUS ÄR INTE BARA DEN SOM KOM. JESUS ÄR INTE BARA DEN SOM KOMMER. JESUS ÄR DEN SOM VILL LEVA I DIG NU (KOLOSSERBREVET 1:27, GALATERBREVET 2:20).**

VAD DETTA BETYDER FÖR EVIGHETEN: SYNDENS LÖN ÄR DÖDEN. GUDS GÅVA ÄR EVIGT LIV GENOM JESUS KRISTUS, VÅR HERRE (ROMARBREVET 6:23). DESSA ÄR DE ENDA TVÅ SÄTT SOM EN MÄNNISKA NÅGONSIN BETALAR SYNDENS SKULD.

SIDOSPÅR: PSALTAREN 110:4 OCH HEBREERBREVET KAPITEL 7 ÖPPNAR UPP FÖR HELA LÄRAN OM MELKISEDEKS PRÄSTADÖME. DENNA LÄRA BESKRIVER EN KUNG OCH EN PRÄST FÖRENADE I EN OCH SAMMA MAN, ÄLDRE ÄN LAGEN, EDSVUREN GENOM EN ED SOM GUD INTE KOMMER ATT TA TILLBAKA. DENNA LÄRA FÖRTJÄNAR EN EGEN FULLSTÄNDIG STUDIE.

→ **SIDOSPÅR: "OSS" OCH "VÅR" I 1 MOSEBOKEN 1:26, HÄLLET SAMMAN MED "EN HERRE" I 5 MOSEBOKEN 6:4, ÖPPNAR UPP FÖR DEN FULLSTÄNDIGA STUDIEN OM GUDOMEN. GUDOMEN ÄR EN GUD, DÄR FADERN, SONEN OCH DEN HELIGE ANDE NAMNGES SOM DISTINKTA PERSONER GENOM HELA BIBELN. DENNA STUDIE BERÖRDE BARA YTAN AV DEN FULLSTÄNDIGA STUDIEN.**

→ **SIDOSPÅR: 2 TESSALONIKERBREVET 1:7-10 OCH UPPENBARELSEBOKEN 19:11-16 ÖPPNAR UPP FÖR HELA LÄRAN OM JESU ÅTERKOMST. DENNA LÄRA OMFATTAR VISSHET OM JESU ÅTERKOMST, PLÖTSLIGHETEN I JESU ÅTERKOMST, SAMT BEFALLNINGEN ATT VAKA INFÖR JESU ÅTERKOMST. UTTALA TYDLIGT: SKRIFTEN UTTALAR VISSHET OM JESU ÅTERKOMST OCH VÄGRAR ATT GE TIDSSCHEMAT FÖR JESU ÅTERKOMST (MATTEUS 24:36, APOSTLAGÄRNINGARNA 1:7). DENNA TJÄNST VÄGRAR LIKASÅ ATT GE TIDSSCHEMAT FÖR JESU ÅTERKOMST.**

SIDOSPÅR: 1 MOSEBOKEN 3:15, KVINNANS SÄD, ÖPPNAR UPP FÖR HELA TRÅDEN OM DEN UTLOVADE SÄDEN. DENNA TRÅD LÖPER GENOM ABRAHAM (1 MOSEBOKEN 22:18), GENOM DAVID (PSALTAREN 132:11), OCH NAMNGES RAKT UT I GALATERBREVET 3:16.

→ **MÖJLIG UPPENBARELSE: JAKOB FRÅGADE BROTTAREN I FÖRSTA MOSEBOKEN 32 OM BROTTARENS EGET NAMN OCH BLEV NEKAD (FÖRSTA MOSEBOKEN 32:29). MANOAH FRÅGADE HERRENS ÄNGEL OM ÄNGLENS EGET NAMN OCH FICK VETA ATT NAMNET VAR PILY (H6383), ALLTFÖR UNDERBART FÖR ATT KUNNA KÄNNAS (DOMARBOKEN 13:18). JESAJA SÄGER SEDAN ATT BARNET SOM FÖDS ÅT OSS SKALL KALLAS UNDERBAR, PELE (H6382), FRÅN SAMMA ROT (JESAJA 9:6). NAMNET SOM HÖLLS TILLBAKA I GAMLA TESTAMENTET FÖRKUNNAS ÖVER ETT SPÄDBARN. I SLUTET AV BIBELN, RIDANDE UT FRÅN**

HIMLEN, HAR JESUS FORTFARANDE ETT NAMN SOM INGEN KÄNNER UTOM HAN SJÄLV (UPPENBARELSEBOKEN 19:12). NAMNET ÄR GIVET, OCH NAMNET ÄR ÄNNU DJUPARE ÄN VAD DENNA STUDIE HAR BERÄTTAT.

EN ÖPPEN INBJUDAN — VEM DU ÄN ÄR, FORTSÄTT LÄSA

Du behöver inte vara kristen för att läsa den här studien. Många saker kan ha fört dig hit. En sökning kan ha fört dig hit. En diskussion kan ha fört dig hit. En fråga du burit på i årtal kan ha fört dig hit. Nyfikenhet på någon annans tro kan ha fört dig hit. Allt på denna webbplats är ditt, kostnadsfritt, på ditt eget språk. Vi frågar aldrig efter ditt namn. Vi frågar aldrig efter ditt land. Vi frågar aldrig vad du tror. En enda studie kan inte till fullo beskriva Jesus. Vi gav den här frågan allt vi hade, och den här studien vandrade ändå bara en väg genom Bibeln. Jesus fanns före begynnelsen. Jesus finns nu. Jesus kommer tillbaka. Ingen enskild sida kan bli klar med att beskriva allt det där. Fler studier väntar här. Studier om barmhärtighet väntar här. Studier om vishet väntar här. Studier om kunskap väntar här. Studier om tålmod väntar här. Studier om gudsfruktan väntar här. Fler studier är på väg. Läs dessa studier i vilken ordning du vill. Kontrollera våra källor medan du går igenom dem. Varje vers i dessa studier är utskriven i sin helhet, med avsikt. Du behöver aldrig ta vårt ord för något. Du kan väga varje vers själv.

Ytterligare en inbjudan följer denna. Vi kommer inte att låtsas att den inbjudan är dold. Den inbjudan är studien om vad en människa måste göra för att bli frälst. Läs den studien nu om du vill läsa den nu. Läs något annat först om du hellre vill läsa något annat först. Ingen räknar. Dörren står öppen ändå. Paulus talade orden nedan i en stad full av altaren åt gudar som inte var hans egen Gud. Paulus talade dessa ord till människor som inte hade bett Paulus komma till den staden:

Apostlagärningarna 17:26 Och han har skapat människosläktets alla folk, alla från en enda stamfader, till att bosätta sig utöver hela jorden; och han har fastställt för dem bestämda tider och utstakat de gränser inom vilka de skola bo -- (27) detta för att de skola söka Gud, om de till äventyrs skulle kunna treva sig fram till honom och finna honom; fastän han ju icke är långt ifrån någon enda av oss.

HAR AV ETT BLOD GJORT ALLA MÄNNISKOSLÄKTEN → ATT DE SKULLE SÖKA HERREN OCH FINNA HONOM + HAN ÄR ICKE LÅNGT IFRÅN NÅGON AV OSS.

HEBREISKA NYCKELORD

“ängel / budbärare” — H4397 malak — en som sänds; en budbärare; en ängel

Detta ord namnger ett uppdrag, inte en natur. Detta ord används om människor. Detta ord används om profeter. Detta ord används om himmelska väsen. Detta ord i sig självt talar aldrig om VAD den sända personen är. Detta ord i sig självt talar bara om att en person blev sänd. Den omgivande bibeltexten måste berätta resten för dig. Den omgivande bibeltexten berättar verkligen resten i dessa berättelser.

“Gud” — H430 elohim — Gud; gudar; den sanne Guden

Elohim är en pluralform. Elohim används gång på gång om den ene sanne Guden, tillsammans med verb i singular. Detta ord i sig bär på den fullhet som denna studie undersöker.

“HERREN” — H3068 Yehovah — Guds förbundsnamn, skrivet i King James-bibeln som HERREN med versaler

Varhelst HERREN förekommer med versaler i Gamla testamentet är Yehovah det hebreiska namnet bakom ordet HERREN.

“Herre” — H113 adown — herre; mästare; ägare; en som styr

I Psaltaren 110:1 lyder formen av adown "min Herre". Adown är ett annat hebreiskt ord än Jehova, HERREN, som talar till Davids Herre i den versen.

“en” — H259 echad — en; förenad; först

Echad är ordet i "HERREN vår Gud är en enda HERRE." Echad är samma ord som används om kväll och morgon som kallas EN dag. Echad är samma ord som används om att en man och hans hustru blir ETT kött.

"ende son" — **H3173 yachiyd** — ende; den enda; ensam; älskling

1 Moseboken 22 kallar Isak "din ende son" tre separata gånger. Yachiyd betyder den ende och enda.

"trä / träd" — **H6086 ets** — ett träd; trä; virke; en plank; en pinne

Ets är ett hebreiskt ord som täcker både det levande trädet och det avverkade virket. Ets är ordet för veden som Abraham lade på Isak.

"underbar" — **H6382 pele** — ett under; ett förunderligt tecken; något som övergår allt förstånd

Pele är det första namnet som ges åt barnet i Jesaja 9:6.

"hemlighet / underbar" — **H6383 piliy** — underbar; alltför underbar för att kunna förstås

Piliy är ordet som HERRENS ängel ger Manoa för att beskriva sitt eget namn. Piliy kommer från samma rot som namnet pele i Jesaja 9:6.

"jungfru" — **H5959 almah** — en ung ogift kvinna; en jungfru; en mö

Alma är ordet som används i Jesaja 7:14.

"Immanuel" — **H6005 Immanuwel** — med oss är Gud ■

Immanuel är ett namn som i sig självt är en hel mening. Matteus översätter detta namn för läsaren.

"hövding / furste" — **H8269 sar** — en huvudperson; en hövding; en anförare; en furste; en härskare

Sar är titeln som mannen med det dragna svärdet gör anspråk på utanför Jeriko.

"JAG ÄR" — **H1961 hayah** — att vara; att existera; att bli

Hajah är rotordet bakom "JAG ÄR DEN JAG ÄR" vid den brinnande busken.

GREKISKA NYCKELORD

"Ordet" — **G3056 logos** — ett ord; ett yttrande; det som sägs; uttrycket för en tanke

Johannes börjar inte Johannesevangeliet med en födelse. Johannes börjar Johannesevangeliet före begynnelsen.

"bodde" — **G4637 skenoo** — att slå upp ett tält; att slå läger; att bo i ett tält

"Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss." Denna vers beskriver att Gud levde i en mänsklig kropp på samma sätt som en person bor i ett tält.

"enfödd" — **G3439 monogenes** — enfödd; unik i sitt slag; den enda av sitt slag

Monogenes används om Sonen. Monogenes används om Isak i Hebreerbrevet 11:17.

"förkunnad" — **G1834 exegeomai** — att leda ut; att föra ut; att berätta fullständigt; att göra känt

Ingen har någonsin sett Gud. Den enfödde Sonen har fört Gud ut i det öppna där Gud kan ses.

"försonad" — **G2644 katallasso** — att förvandla fiendskap till vänskap; att föra tillbaka i ynnest

Katallasso namnger hela orsaken till korset, i ett enda ord.

"försoning" — **G2643 katallage** — återupprättandet av välvilja; sammanförandet igen av två skilda sidor

Katallage kommer från samma rot som katallasso ovan. Katallage betecknar försoningens handling (återupprättandet av vänskap mellan två som varit åtskilda). Katallage betecknar resultatet av denna försoning.

"eftergift" — **G859 aphesis** — ett bortsändande; ett frigivande; ett släppande; förlåtelse

Utan blodsutgjutelse sker ingen borttagelse av synd.

"mysterium" — **G3466 musterion** — en hemlighet; något som en gång var dolt och nu är berättat

I Bibeln är en hemlighet aldrig en gåta att lösa. En hemlighet i Bibeln är en hemlighet som Gud beslöt att berätta.

"hämd" — **G1557 ekdikesis** — det som utgår från rättvisan; en fullständig upprättelse av orätt

Ekdikesis är ordet som används i 2 Thessalonikerbrevet 1:8. Ekdikesis betyder inte okontrollerad vrede. Ekdikesis betyder rättvisa som genomförs fullständigt.

"förstfödd" — **G4416 prototokos** — förstfödd; den som först frambringas

Fadern säger "låt alla Guds änglar tillbedja honom" om Sonen.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Swedish (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).